

VOIMAA VANHUUTEEN -MESSUT

Ikääntyville ihmisille suunnatun messutapahtuman järjestäminen

Janne Sivonen

Opinnäytetyö, kevät 2014

Diakonia-ammattikorkeakoulu

Sosiaalialan koulutusohjelma

Sosionomi (AMK)

TIIVISTELMÄ

Sivonen, Janne. Voimaa vanhuuteen -messut – Ikääntyville ihmisille suunnatun messutapahtuman järjestäminen. Kevät 2014, 65s., 10 liitettä.

Diakonia-ammattikorkeakoulu.

Sosiaalialan koulutusohjelma, sosionomi (AMK).

Tämän kehittämispainotteisen opinnäytetyön tarkoituksena oli luoda ikäihmisten tapahtuma, mikä konkretisoitui ensimmäistä kertaa järjestettynä Voimaa vanhuuteen -messuina 5.10.2013 Kokemäellä. Messuprojektin järjestäjätahona oli Kokemäen kaupunki, jonka kanssa yhteistyötä oli tekemässä Satakunnan koulutuskuntayhtymä, Sata-edu. Messujen päätavoitteena oli luoda ikääntyville ihmisille ja kaikille aiheesta kiinnostuneille tapahtuma, joka lisäisi ikäihmisten hyvinvointia, vahvistaisi heidän voimavarojaan ja joka olisi myös viihdyttävä.

Opinnäytetyö koostuu sekä kirjallisesta että toiminnallisesta osuudesta. Toiminnallinen osuus sisälsi tapahtuman järjestämisen messupäällikön roolissa vastaten kokonaisuudesta: suunnitelmasta, toteutuksesta ja seurannasta. Työn kirjallisen osuuden päätavoitteina on kuvata järjestämisprosessia, perustella messuille valittuja asiasisältöjä ja toimia tapahtuman raporttina.

Työn teoreettisina lähtökohtina tarkastellaan messutapahtuman järjestämistä sekä ikääntyvien ihmisten hyvinvointia messujen teemana. Teemaa tarkastellessa käsitellään erikseen ikääntymisen käsityksiä, ikäihmisten asemaa ja hyvinvointia. Teoriapohja koostuu pääosin alan kirjallisuudesta.

Messujen tavoitteet arvioitiin saavutetuiksi ja palaute oli erinomaista, joten tapahtuma oli onnistunut. Positiivinen palaute ja toivomukset tapahtuman uudelleenjärjestämiseksi johtivat kehittämisideoiden pohdintaan uuden vastaavankaltaisen tilaisuuden järjestämiseksi. Tapahtuman järjestämisen havaittiin olevan pitkäjänteistä, aikaa vievää ja muita resursseja vaativaa toimintaa, joka voi kuitenkin parhaimmillaan olla sen järjestäjillekin antoisaa ja kehittävästä tekemistä.

Asiasanat: hyvinvointi, ikäihmiset, messut, toiminnallinen opinnäytetyö

ABSTRACT

Sivonen, Janne.

Organizing an event for the elderly people. 65p., 10 appendices.

Language: Finnish.

Pori, Spring 2014.

Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Social Services. Option in Social Services and education. Degree: Bachelor of Social Services.

The aim of this thesis was to create an event for elderly people. The idea came true and for the first time arranged event named "Strength in old age" was held in Kokemäki on 5 October 2013. The happening was organized by the town of Kokemäki in association with the Satakunta Educational Federation of Municipalities, i.e. Sataedu. The main goal was to create a successful event for elderly people and all those interested in its contents. Besides, the event was wanted to be entertaining. It was clear that it had different kinds of ambitions such as increasing the well-being of elderly people and strengthening their resources.

This study consists of both literary and functional sections. The functional section included the process of organizing the event in the role of the executive. The executive was responsible for the project, its scheme, realization and monitoring. The aim of the literary part was to review the organizing process, explain the chosen contents and to report on the event.

The theoretic basis consists of organizing an event and the well-being of elderly people as a theme of an event. While opening the theme of the event, also perceptions of aging, different statuses of elderly people and well-being itself are dealt with. The theory basis mainly consists of literature.

The aims of the event were estimated to have been achieved. As the feedback was excellent, the event was successful. The positive feedback and several wishes for reorganizing led to discuss rearranging the event. An essential part of the discussion was also how to develop the event. It was found to be long-term, time-consuming and resource-intensive activities to organize an event. However, it can be constructive and rewarding activity for its organizers as well.

Keywords: event, elderly people, well-being, functional thesis

SISÄLLYS

1 JOHDANTO	5
2 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT.....	8
2.1 Messutapahtuman järjestäminen	8
2.2 Ikääntyvien ihmisten hyvinvointi messujen teemana	9
3 MESSUJEN JÄRJESTÄMINEN.....	13
3.1 Projektii-ideasta toteuttamiseen	13
3.2 Tavoitteiden ja kohderyhmän määrittely	15
3.3 Rahoitus, budjetti ja sponsorointi.....	18
3.4 Yhteistyö Sataedun kanssa.....	20
3.5 Messuviestintä.....	22
3.6 Tapahtuman sisältö	24
3.7 Järjestämiseen liittyneet luvat	32
3.8 Kuljetukset, liikenteenohjaus ja parkkipaikat	34
3.9 Riskit.....	36
3.10 Tapahtumatilojen suunnittelu ja rakentaminen	37
4 TAPAHTUMAPÄIVÄ	40
5 PALAUTTEET	42
6 JOHTOPÄÄTÖKSET.....	44
6.1 Tavoitteiden saavuttaminen	45
6.2 Seuraavia mahdollisia ikäihmisten messuja ajatellen	45
7 POHDINTA	50
LÄHTEET.....	52
LIITE 1: Mainosjuliste.....	55
LIITE 2: Käsiohjelma	56
LIITE 3: Lehti-ilmoitus.....	59
LIITE 4: Lehtijutut.....	59
LIITE 5: Lista messuosastoista	60
LIITE 6: Ruokaliput.....	61
LIITE 7: Opaskyltti.....	62
LIITE 8: Messualueen kartta	63
LIITE 9: Kyselylomake messuvieraille	64
LIITE 10: Kyselylomake yhteistyöntekijöille.....	65

1 JOHDANTO

Sotien aikaisen ajan jälkeen suomalaisten terveys on parantunut jatkuvasti (Huttunen, 2012). Kehitys on johtanut siihen, että ihmisten elinaika on pidentynyt. Sen myötä vanhuuden elämänvaihe on tullut mahdolliseksi entistä useammalle ihmiselle ja samanaikaisesti siitä on tullut ajallisesti pitenevä elämänvaihe ihmisten elämänsä aikana. Näin ollen myös iäkkäiden ihmisten väestöosuus on noussut merkittävästi. (Heikkinen & Marin 2002, 6.)

Jonkinasteisena ongelmana ikääntyvien ihmisten hyvinvointiin, asemaan ja elämään liittyvissä keskusteluissa tuntuu edelleen olevan vanhuuden näkeminen vahvasti negatiivisena ilmiönä. Vanhuutta ja ikääntymistä lähestytään kapeakatseisesti ja keskusteluille tyypillisen sairauskeskeisen ajattelumallin sijaan voitaisiinkin nostaa enemmän esiin ikääntymisen myönteisiä puolia sekä tarkastella vanhuutta enemmän sosiaalisena ja kulttuurisena ilmiönä. Kuten edellä mainitsin, väestön ikääntyminen johtuu yhteiskunnallisesta kehityksestä. Koska kyse on siis kehityksestä ja eteenpäin menemistä, miksi emme voisi pitää vanhusten suurenevaa väestöosuutta saavutuksena yhteiskuntarakenteellisen ongelman sijaan?

Aihe koskettaa ihmisiä yhteiskunnan kaikilla eri tasoilla ja siksi myös arvokeskustelua tulisi lisätä. Se lisäisi ihmisten pohdiskelua ja moninaistaisi ajatuksia ikääntymisestä. Lisäksi muistuttamalla vanhuuden myönteisyydestä voitaisiin saada yhä useammat ajattelemaan ikääntymistä positiivisemmin. Ikääntyminen on kuitenkin myös kasvamista ja kehittymistä, ja tähän monimuotoiseen ja yksilölliseen ilmiöön kuuluvat ilo ja huumorikin. (Kivelä 2012, 9–10.) Ikäihmisten tulisi myös saada kokea, että heillä on arvo, tehtävä ja status muiden ihmisten joukossa.

Tämä opinnäytetyö käsittelee pääasiassa ikääntyville ihmisille suunnatun messutapahtuman järjestämistä case-tyyppisesti. Messujen järjestämiseksi toteutettiin yksipäiväiset Voimaa vanhuuteen -messut, jotka koettiin hyvin onnistuneiksi. Omaan projektiin osallistumistani ajoi harjoitteluiden myötä herännyt kiinnostus ikääntyviin ihmisiin ja heidän asemaan yhteiskunnassamme ja muun muassa ikäihmisten sosiaalinen syrjäytyminen

nen. Vaikka suuri osa opinnäytetyöstä oli tapahtuman järjestämistä, koin kuitenkin pääsevänä käsittelemään ikääntymistä ja siihen liittyviä teemoja sekä vaikuttamaan ikäihmisten asemaan ainakin pienessä määrin järjestämällä juuri heille kohdistetun tapahtuman. Itselläni ei ollut aikaisempaa kokemusta tapahtuman järjestämisestä eikä projektin vetämisestä, joista koin oppineeni työn myötä merkittävästi.

Työn tulosten perusteella voidaan toivoa, että vastaavanlaisia tilaisuuksia järjestettäisiin tulevaisuudessakin, sillä ainakin tämänkertaiset messut nähtiin perustelluksi, suhteellisen edulliseksi ja myös kohderyhmän hyvinvoinnin edistämisen kannalta hyväksi ratkaisuksi. Tapahtumasta saadun palautteen perusteella messut koettiin innostavaksi tilaisuudeksi, jossa sai ajankohtaista tietoa kohderyhmälle tarkoitetuista palveluista ja tuotteista. Käytännössä työstä siis voidaan ajatella hyötyneen ainakin tapahtumaan osallistuneiden ikäihmisten ja heidän hyötymisestään nauttivan yhteiskunnan. Lisäksi järjestämisprosessin tarkasta läpikäynnistä sekä toteutuksen ja seurannan jälkeisestä pohdinnasta tapahtuman edelleen kehittämiseksi voivat hyötyä tahot, jotka aikovat järjestää vastaavantyyppisiä messuja tulevaisuudessa.

Työn myötä vahvistuivat myös omat ajatukseni siitä, että erilaiset innovatiiviset keinot vanhempien kansalaisten elämänlaadun edistämiseksi luovat kohderyhmän hyvinvoinnin lisääntymisen ohella myös yhteiskunnallista solidaarisuutta. Eri sukupolvien väliseen solidaarisuuteen liittyvät niin väestön ikääntymiskehitys kuin kansalaisten yhtäläiset mahdollisuudet palveluihin kaikissa ikäryhmissä. Kyse on yhteiskunnallisesta herättämisestä: panostamisesta vanhusten hyvinvointiin ja elämänlaatuun sekä näihin vaikuttavien tekijöiden tunnistamisesta (Heimonen & Pajunen 2012, 11). Asioiden järjestämisen vaikeutta selitetään usein resurssien, kuten ajan, tekijöiden ja rahan puutteella. Työtä voidaan kuitenkin tehdä kollektiivisesti vapaaehtoisesti pyrkien synnyttämään yhteistä hyvää, eikä toteutus vaadi välttämättä kuin rohkeutta ja yhteisen motivaation. Taloudellisen tavoitteiden sijasta motivoivana tekijänä toimii tehokkaasti myös eettisyyteen liittyvät pyrkimykset.

Opinnäytetyöni kirjallisen osion alkuosassa käsitelen ikääntyville ihmisille suunnattujen messujen järjestämisen teoreettisia lähtökohtia: messutapahtuman järjestämistä ja ikääntyvien ihmisten hyvinvointia messujen teemana. Käsiteltyäni messuteemaa, muun muassa käsityksiä ikääntymisestä, ikäihmisten asemasta ja hyvinvoinnista, siirryn ker-

tomaan messutapahtuman järjestämisprosessista; projekti-idean etenemisestä aina projektin päättämiseen asti. Lopuksi kerron itse tapahtumapäivästä, saaduista palautteista ja niistä tehdyistä johtopäätöksistä. Tapahtuman onnistuneisuuden ja tehtyjen ratkaisujen arvioinnin jälkeen siirryn erilaisten kehittämisideoiden läpikäyntiin. Pohdintaluvussa kokoan vielä yhteen työn tärkeimmät tulokset ja reflektoin henkilökohtaisia tunteitani projektin aikana sekä ammatillisen kasvuni etenemistä.

2 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

2.1 Messutapahtuman järjestäminen

Messutapahtuma määritellään lyhytaikaiseksi tavoitteelliseksi tilaisuudeksi, jossa esitellään joko yhden tai useamman alan tuotteita ja palveluja (Nuutinen 2006, 8). Ne toimivat eri aloilla tärkeinä viestinnän ja markkinoinnin välineinä, joiden avulla palveluntuottajat pääsevät esittelemään tuotteitaan ja toimintaansa henkilökohtaisesti isolle joukolla ihmisiä. Häyrisen ja Vallon mukaan messut voidaan jakaa kohderyhmästä ja esiteltävistä tuotteista riippuen kahteen pääryhmään: ammatti- ja yleisömessuihin. Opinnäytetyönäni järjestetyt yksipäiväiset ”Voimaa vanhuuteen” -messut kuuluivat yleisömessujen kategoriaan, joihin kuuluvat tapahtumat ovat avoimia kaikelle kansalle. Parhaimmillaan messut toimivat sekä tapahtumana että ihmisten kohtaamispaikkana. (Häyrinen & Vallo 2012, 81–82.)

Messut toteutetaan projektimuotoisena työskentelynä, jolla tarkoitetaan ihmisresurssien ja aineellisten ja taloudellisten resurssien hyödyntämistä suunnitellusti ja organisoidusti. Olennaista projekteissa on ajallinen suunnitelmallisuus tietyn päämäärän saavuttamiseksi ja onnistuessaan ne ovatkin hyvin jäsenneiltyjä prosesseja, jotka johtavat ideasta idean toteutumiseen. (Kostilainen 2013.)

Onnistuneen tapahtuman tunnelma on ainutlaatuinen ja siinä kohtaavat sekä tunne että ajatus. Ennen suunnitteluun ryhtymistä onnistuneen tilaisuuden järjestämiseksi kannattaakin miettiä vastauksia seuraaviin kysymyksiin: Miksi tapahtuma järjestetään? Kenelle se järjestetään? Missä, milloin ja mitä järjestetään? Miten tapahtuma järjestetään? Millainen on sen sisältö ja kuka toimi toimii isäntänä? (Häyrinen & Vallo 2012, 101–106.)

Etsiessäni lähdemateriaalia projektia varten huomasin, että opinnäytetöinä messuja on järjestetty jonkin verran, mutta ne ovat keskittyneet enemmän johonkin messujen osaluueeseen, kuten messuosastojen suunnitteluun ja toteutukseen, markkinointimateriaalien valmistamiseen tai asiakastyytyväisyyden selvittämiseen.

2.2 Ikääntyvien ihmisten hyvinvointi messujen teemana

Tässä luvussa käsittelen aluksi käsityksiä ikääntymisestä, ikäihmisistä sekä vanhuudesta. Sen jälkeen tarkastelen ikääntyneiden tämänpäiväistä asemaa Suomessa emeritusprofessori Simo Koskisen jakaman neljän ulottuvuuden avulla. Luvun kolmannessa osiossa avaatan hyvinvoinnin käsitettä ja pyrin tuomaan esiin sen moninaisuutta. Koko luvun tarkoituksena on perustella – otsikon mukaisesti – ikääntyvien ihmisten hyvinvointia messuteemana.

Ikääntymisen käsityksiä

Kaikki ihmiset vanhenevat, mutta opinnäytetyössäni ikääntymisen käsitteellä tarkoitetaan ihmisiä, jotka ovat vanhuuden kynnyksellä tai joita voidaan jo kutsua ikäihmisiksi. Vanhuutta Airaksinen (2002, 9.) kuvaa vanhuksen erityiseksi ominaisuudeksi, joka erottaa hänet muiden ikäkausiluokkien jäsenistä. Siirtymistä keski-ikäisestä vanhukseksi määrittävät erilaiset ikäidentifikaatiot, mutta esimerkiksi Pohjoismaissa vanhuuden ajatellaan pääasiassa alkavan noin 80 vuoden iässä (Sarvimäki 2013, 95). Koska vanhenemisprosessit aiheuttavat sekä myönteisiä että kielteisiä seurauksia, vanhuus nähdään yleensä varsin kaksikasvoisena ilmiönä (Koskinen 2007, 39).

Ikääntyminen on yksilöllistä ja siihen kuuluu erilaisia vaiheita (Kivelä 2012, 13). Ikäkäsitysten kuvaaminen erilaisilla vaiheilla otettiin käyttöön, kun modernissa diskurssissa haluttiin päästä eroon käsityksestä, jossa vanhuus ymmärretään yksinomaan kielteiseksi ilmiöksi; jaottelemalla ikääntyminen erilaisiin vaiheisiin ikääntymiselle haluttiin antaa myönteistä sisältöä (Koskinen 2007, 19). Käsitteellä ”kolmas ikä” on kuvattu ikävaihetta, joka alkaa vanhuuseläkkeen alkamisen jälkeen aktiivisena elämän jatkumisen vaiheena. Se on omalle hyvinvoinnille omistettua aikaa, jolloin ei tarvitse enää tehdä työtä eikä huolehtia lapsista, minkä hyvä terveydentila vielä mahdollistaa. (Helin 2002, 37.) Länsimaisissa kulttuureissa, joita luonnehditaan yksilö- ja autonomiakeskeisiksi kulttuureiksi, käsitys hyvästä elämästä ajatellaan usein sidonnaiseksi arvoihin, joihin lukeutuvat muun muassa autonomia, aktiivisuus, tuottavuus ja omatoimisuus (Sarvimäki 2013, 95). Ikävaiheella, jota on kuvattu neljännen iän käsitteellä, tarkoitetaan itsenäistä selviytymistä vaikeuttavien toimintarajoitteiden määrän ilmaantumisella ja lisääntymi-

sellä (Helin 2002, 38). Yksilö- ja autonomiakeskeisessä kulttuurisuuntauksessa neljän-
nen iän nähdään alkavan siinä vaiheessa, kun ihminen ei enää ole omatoiminen ja aktii-
vinen; tällöin hänen toimintakyky on heikentynyt niin, että hän on riippuvainen muista
ihmisistä. Tutkimukset osoittavat, että se, koska ihminen tuntee ja määrittellä itsensä
vanhaksi, riippuu sekä yksilöllisistä että yhteiskunnallisista tekijöistä. (Sarvimäki 2013,
95.)

Ikäihmisten asema

Ikääntyneiden asema yhteiskunnassamme on osoittautunut moniulotteiseksi ilmiöksi.
Koskinen (2007, 18) on jakanut ikääntyneiden aseman Suomessa neljään ulottuvuuteen,
joita ovat väestöllinen asema, terveyteen ja toimintakykyyn liittyvä asema, sosioekono-
minen asema sekä intellektuaalis-kulttuurinen asema.

Väestölliseen asemaan kuuluvat muun muassa ikäihmisten määrällinen ja suhteellinen
muutos, eläminen pitkän iän oloissa, vanhenemisen alueellisuus sekä ikäihmisten ja
muun väestön välinen suhde. Ikääntymisen alueelliset erot ovat suuria myös Suomen
sisällä. Nopeimmin väestön ikääntyminen tapahtuu nykyään syrjäisissä maalaiskunnissa
sekä pienissä kunnissa, kuten Kokemäellä. (Koskinen 2007, 19, 21.) Väestöennusteen
mukaan Kokemäellä yli 65-vuotiaiden määrä kasvaa vuoteen 2030 asti ja samalla hei-
dän prosentuaalinen osuutensa asukasmäärästä kasvaa 36 prosenttiin. Tulevaisuudessa
jo ennestään korkea huoltosuhte tulee kärjistymään, eikä tilannetta helpota paikallinen
tulotasokaan, joka on muuta maata matalampi. (Rajainmäki 2013, 3–4.) Ikäihmisten
suhteellisen suuren prosentuaalisen määrä vuoksi Kokemäellä olisikin kehitettävä ih-
misten toimintakyvyn ylläpitämistä.

Useimmiten ikääntyneiden asemaa kuvataan terveydentilan ja toimintakyvyn avulla.
Lukuisat tutkimukset osoittavat ikääntyneiden terveydellisen aseman kehittyneen suo-
tuisasti viimeisen parin vuosikymmenen aikana. Tosin tulokset koskevat vain alle 85-
vuotiaita. Ikääntyneiden toimintakykyyn liittyvää asemaa kuvaakin hyvin se, että noin
17 prosenttia 65 vuotta täyttäneistä, kolmannes yli 75-vuotiasta ja puolet yli 85-
vuotiaista tarvitsee päivittäin apua, jonka tarve on siirtynyt vuosi vuodelta myöhem-
mäksi. (Koskinen 2007, 23–26.)

Sosioekonomisen aseman käsite on laaja, sillä se sisältää ikäihmisten aseman työvoimana, säästäjänä ja kuluttajana, taloudellisen aseman, asumis- ja perheaseman, aseman vaikuttajana ja osallistujana sekä aseman hyvinvointivaltion kansalaisena sekä palvelujen ja ammatillisen vanhustyön asiakkaana. Kuten muiden kansalaisten, tulee ikääntyneiden voida vaikuttaa omaan elämäänsä, saada asiansa käsitellyksi erilaisissa yhteiskunnallisissa instituutioissa ja vaikuttaa heitä koskevaan poliittiseen päätöksentekoon. Osallisuuteen liittyy yhteiskunnallisen vaikuttamisen lisäksi kokemuksellisuus ja mukana olon tunne. Ikääntymisen tutkimuksessa onkin alettu puhua enemmän sosiaalisesta aktiivisuudesta ja aktiivisesta ikääntymisestä, joiden nähdään olevan yhteydessä ikääntyneitten osallistumiseen, terveyteen ja turvallisuuteen. Ikääntyvien ihmisten osallistumista ja vaikuttamista on alettu tutkia myös yhä enemmän sosiaalisen pääoman näkökulmasta. (Koskinen 2007, 19, 31.)

Intellektuaalis-kulttuuriseen asemaan liittyvät vanhuskuva ja -käsitys, ikädiskriminaatio sekä kokemuksellinen ikääntyminen. Kunkin ajan vanhuskäsitystä muokkaa tieteen antama kuva vanhenemisesta sekä filosofiset, moraaliset ja eettiset näkemykset siitä, minäikäisen arvon vanhat ihmiset yhteiskunnassa ansaitsevat ja miten heitä tulee kohdella. (Koskinen 2007, 35.)

Hyvinvointi

Hyvinvointi koostuu useista tekijöistä, joihin kuuluu sekä subjektiivisesti että objektiivisesti tekijöitä. Objektiivisiin tekijöihin ajatellaan yleensä kuuluvan terveys, elinolot sekä toimeentulo. Subjektiivisen hyvinvoinnin osatekijöihin lasketaan kuuluvan sosiaaliset suhteet, itsensä toteuttaminen ja onnellisuus. Hyvä terveys, elinolot ja turvattu toimeentulo heijastuvat usein subjektiivisena hyvinvointina, mutta ne eivät välttämättä takaa sitä. Vastaavasti henkilö, jonka hyvinvointi näyttää objektiivisesti tarkasteltuna heikolta, saattaa elää onnellisena elämänsisällön koostuessa muista kuin materiaalisista tekijöistä. (Moisio, Karvonen, Simpura & Heikkilä 2008, 14.)

Usein hyvinvoinnin käsitteeseen tiukasti sidottu terveys liittyy hyvinvointiin merkittävästi, mutta subjektiivisen ulottuvuuden vuoksi siihen kuuluu myös ihmisen kyky toi-

mia täysipainoisesti. Niin hyvinvointi kuin terveyskin merkitsevät ihmisille erilaisia asioita, minkä vuoksi vanhusten kokemukset hyvinvoinnista ja elämänlaadusta ovat hyvin omakohtaisia. (Näslindh-Ylispangar 2012, 108, 111–112.) Leinosen ja Nopparin (2005, 43) mukaan subjektiiviseen hyvinvointiin liitetyt onnellisuus ja optimistisuus syntyvät ilosta, itsevarmuudesta ja -kontrollista, leikistä ja sitoutuneisuudesta sekä koe-tusta mahdollisuudesta rakastaa ja olla rakastettu. Koskinen (2006) on myös korostanut elämän tarkoituksellisuuden kokemuksen vaikutusta subjektiiviseen hyvinvointiin, mikä voi ilmetä esimerkiksi hyvänä koettuna terveytenä, positiivisina tunteina, tyytyväisyytenä elämään tai hyvänä psykososiaalisena toimintakyknä. Hyvinvointi ja elämänlaatu ovat käsitteinä lähekkäisiä ja niiden osatekijöitä ovat muun muassa fyysiset, psyykkiset, sosiaaliset ja myös taloudelliset voimavarat (Näslindh-Ylispangar 2012, 114).

Yhtenä hyvinvointia lisäävänä keinona voidaan nähdä ikäihmisten messutapahtuman järjestäminen, koska messutapahtumat lisäävät ikäihmisten aktiivisuutta sekä tietoja ja taitoja selvitä itsenäisesti. Tapahtuman tuottamia vaikutuksia hyvinvointiin voidaan perustella sen hyvinvointikeskeisen sisällön lisäksi myös sen kartuttaman sosiaalisen pääoman näkökulmasta. Yhteisöllisyyttä, joka voidaan nähdä myös sosiaalisena pääomana, sosiaalisten verkostojen tuomana tukena sekä luottamuksena että riskienhallintana, syntyy sosiaalisesta osallistumisesta ja kokoontumisesta. Tutkimuksien mukaan sosiaalisesta kokoontumisesta ja sosiaalisen pääoman kartuttamisesta näyttäisikin olevan merkittäviä terveyshyötyjä myös vanhusten kohdalla. (Helminen & Karisto 2005, 16; Hyypä 2013, 105.) Sosiaalinen pääoma näyttää edistävän mielenterveyttä, minkä lisäksi sosiaalisen osallistumisen voidaan havaita vaikuttavan useiden väestötutkimusten perusteella olennaisesti kognitiiviseen kyvykkyyteen. Toisin sanoen mitä enemmän ihmiset ovat mukana sosiaalisissa aktiviteeteissa, sitä paremmin he säilyttävät kognitiiviset kykynsä ja varjeltuvat esimerkiksi Alzheimerin taudilta. (Hyypä 2013, 105.)

3 MESSUJEN JÄRJESTÄMINEN

Tässä luvussa käsittelen messuprojektin järjestämistä ideasta sen päättämisen. Aluksi kerron projekti-idean syntymisestä, työryhmän muotoutumisesta sekä asetetuista tavoitteista ja kohderyhmän ja budjetin määrittelystä. Suunnitteluvaiheen läpikäynnin jälkeen edetään projektin käynnistykseen ja käytännön toteutuksen tarkasteluun. Luvun viimeisessä kappaleessa kerrotaan messupäivää edeltäneenä valmistelupäivänä suoritetusta messualueen konkreettisesta rakentamisesta ja miljöön luomisesta.

3.1 Projekti-ideasta toteuttamiseen

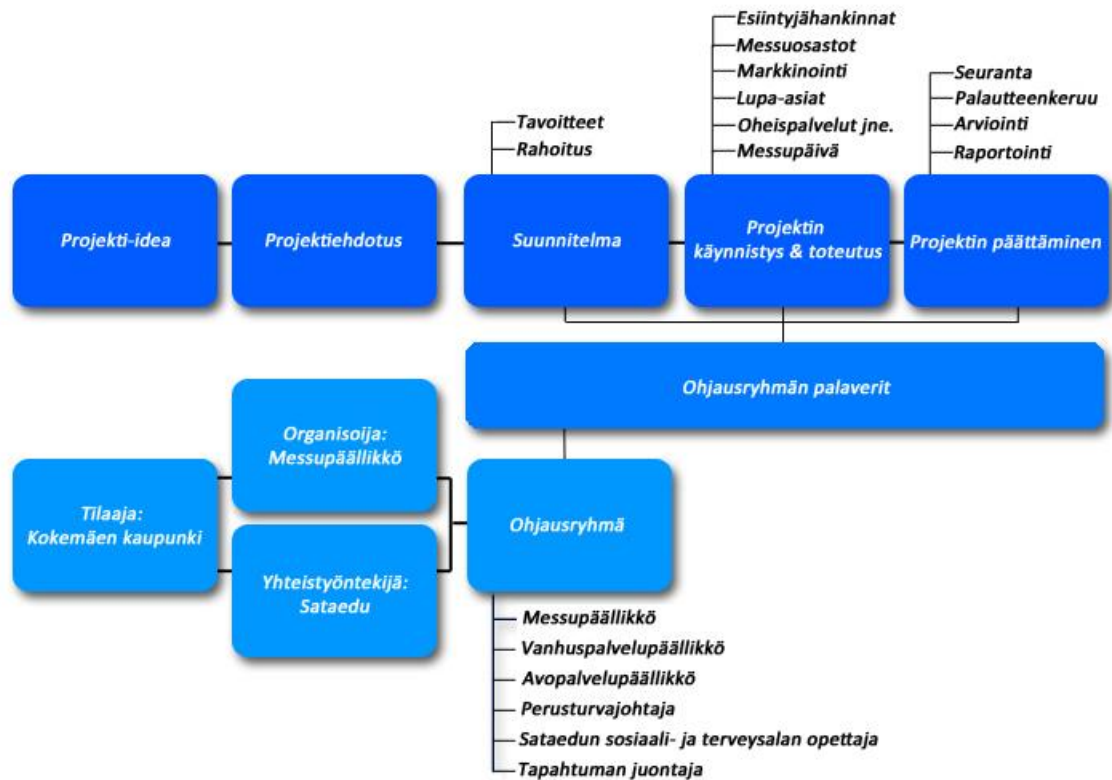
Alustavan idean ikäihmisille suunnatun messutapahtuman järjestämisestä Kokemäellä esitti Kokemäen kaupungin avopalvelupäällikkö Kokemäen vanhustyön kehittämistyöryhmässä, jossa ajatus sai tuolloin jonkin verran kannatusta. Idean toteuttamista alettiin miettiä vakavammin, kun huomattiin, että messut voitaisiin liittää meneillään olevaan iäkkäiden valtakunnalliseen "Voimaa vanhuuteen" -terveysliikuntaohjelmaan, jossa kaupunki on ollut mukana vuodesta 2011 alkaen. Myös se, että suostuin tapahtuman järjestämiseen opinnäytetyönäni, vaikutti suuresti toteuttamispäätökseen.

Itse lähdin mukaan projektiin, kun kaupungin avopalvelupäällikkö ja vanhuspalvelupäällikkö ehdottivat syksyllä 2012 että järjestäisin kyseisentyyppisen tapahtuman opinnäytetyönäni. Olin tuolloin suorittamassa Vanhuus -opintokokonaisuuden harjoittelujaksoa Palvelukeskus Henrikinhovissa. Päätös ei ollut helppo, koska osasin kuvitella projektin vaatiman ajan ja työmäärän ja olin jo ajatellut opinnäytetyöni aiheeksi toista teemaa. Loppujen lopuksi päätin tarttua tilaisuuteen, katsoa mitä saan itse aikaiseksi ja mielenkiinnolla seurata, minkälaisen tapahtuman pystymme luomaan. Kokemäellä ei ole aikaisemmin järjestetty ikäihmisille suunnattua messutapahtumaa siinä mittakaavassa, jossa messut suunniteltiin järjestettävän.

Messujen järjestävänä tahona toimivat minun ja Kokemäen kaupungin lisäksi Satakunnan koulutuskuntayhtymä Sataedu, jonka mukaantulosta sovittiin messujen ideointipa-

laverissa 11.1.2013. Palaveriin osallistuivat lisäksi avopalvelupäällikkö ja vanhuspalvelupäällikkö, Sataedulta koulutus­päällikkö, projektipäällikkö sekä sosiaali- ja terveysalan opettaja. Palaverissa päätettiin kaupungin ja Sataedun välisen yhteistyön lisäksi messujen ajankohta ja sovittiin, että Sataedun projektipäällikkö varaa tapahtumapaikaksi valitun Sataedu-areenan, joka sijaitsee Kokemäellä keskeisellä paikalla hyvien kulkuyhteyksien lähellä. Messujen ajankohdaksi päätettiin lauantai 5.10.2013, koska ajateltiin, että tapahtuma toimisi hyvänä aloituksena alkavalle vanhustenviikolle, jolloin kaupunki on perinteisesti tavannut järjestää vanhuksille erilaista ohjelmaa. Lisäksi sovittiin, että ovet ovat avoinna vieraille kello 10.00–16.00. Ensimmäisenä ajatuksen yhteistyöhön lähtemisestä koulutuskuntayhteyshyö­ty­män kanssa esitti kaupungin avopalvelupäällikkö, joka oli itsekin opiskeluaikoinaan ollut järjestämässä ikäihmisille tarkoitettua messutapahtumaa.

Oma roolini oli toimia tapahtuman messupäällikkönä. Messupäällikkönä minulla oli merkittävä osuus tapahtumaa koskevassa päätöksenteossa ja ylipäätään keskeinen rooli koko tapahtumaprojektissa. Tehtävänäni oli johtaa projektia, vastata suunnitelman syntymisestä, budjetoinnista, tuotannosta, toteutuksesta ja seurannasta. Projektin ohjausryhmään lukeutuivat loppujen lopuksi minun lisäksi kaupungin vanhuspalvelupäällikkö, avopalvelupäällikkö ja perusturvajohtaja, Sataedun sosiaali- ja terveysalan opettaja ja tapahtuman juontaja. Työvälineikseni sain kaupungilta sähköpostitilin ja puhelimen, jotka olivat välttämättömiä tapahtuman organisoinnin kannalta.

KUVIO 1. Messuprojektin järjestämisprosessi

Varsinainen suunnittelutyö aloitettiin ensimmäisen projektipalaverin myötä, jossa päätettiin messujen järjestämisestä, mikä potkaisu suunnitteluun liittyvän ajatustyön alulle. Messujen suunnittelua jatkettiin ohjausryhmän keskinäisissä messupalaverissa, jotka pidettiin ensimmäisen kerran maaliskuussa 2013 ja sen jälkeen noin kuukauden välein ja messujen lähestyessä noin kerran viikossa. Palaverien jälkeen kirjoitin niistä muistiot, jotka lähetin sähköpostitse ohjausryhmän jäsenille. Järjestämisprosessia on kuvattu kuviossa 1, josta on havaittavissa prosessin eteneminen ideasta projektin päättämiseen, eri järjestäjätahojen liittyminen projektiin sekä ohjausryhmien palaverit prosessin työvälineenä.

3.2 Tavoitteiden ja kohderyhmän määrittely

Ensimmäisessä ohjausryhmän palaverissa päätettiin, että messujen päätavoitteena on järjestää ikääntyville ihmisille sekä kaikille aiheesta kiinnostuneilla tapahtuma, joka lisäisi ikääntyvien ihmisten hyvinvointia ja vahvistaisi heidän voimavarojaan, ja jossa messuvieraat myös viihtyisivät. Messujen sisältöä ja tavoitteita määriteltäessä pohdittiin

hyvinvoinnin osatekijöitä, joihin keskittymällä messuista saataisiin tarkoituksenmukaiset ja jotka toimisivat niin ikään tapahtuman alatavoitteina. Osatekijöiksi määriteltiin ikääntyvien ihmisten fyysisten, psyykkisten ja sosiaalisten voimavarojen huomiointi ja muiksi alatavoitteiksi nostettiin ikääntyvien ihmisten tiedonsaanti heille suunnatuista palveluista ja tukimuodoista sekä turvallisuuden ja viihtyvyyden lisääminen. Tavoitteiden määrittely sujui helposti, kun kaikilla palaveriin osallistuneilla oli jo alun perin samansuuntaiset ajatukset siitä, mitä messuilla tavoiteltaisiin.

Ennen kuin olimme messujen ohjausryhmässä keskustelleet tapahtuman nimestä, käytimme messuista työnimeä ”ikäihmisten messut”. Termin valinta ikääntyville ihmisille suunnattuun messutapahtuman nimeen ei ollut helppoa, sillä muun muassa sana ”vanhuus” koetaan usein vahvasti ihmisen raihnaisuutta ja riippuvuutta kuvaavaksi käsitteeksi (Helin 2002, 39). Pohdimme, että sanan käyttö saattaisi johtaa esimerkiksi joidenkin juuri eläkkeen alkamisen jälkeistä elämänvaihetta, kolmatta ikää, elävien ihmisten kohdalla siihen tulkintaan, että messut eivät olisi kohdistettu heille. Siitä huolimatta, että messuilla olisi kuitenkin varmasti ohjelmansa puolesta runsaasti tarjottavaa myös heille. Messujen nimeksi päätettiin kuitenkin loppujen lopuksi ”Voimaa vanhuuteen” -ohjelman mukaisesti ”Voimaa vanhuuteen -messut”, sillä messujen tavoitteet kulkivat käsi kädessä ohjelman kanssa, sillä sen päämääränä on edistää kotona asuvien, toimintakyvyltään heikentyneiden ikäihmisten (75+) itsenäistä selviytymistä ja elämänlaatua terveysliikunnan avulla (Ikäinstituutti 2012). Tapahtumalle määriteltyjä pää- ja alatavoitteita sekä niiden linkittymistä toisiinsa kuvataan kuviossa 2.

KUVIO 2. Tapahtuman tavoitteet

Vaikka terveydellä on merkittävä vaikutus hyvinvointiin, tarkoituksenamme ei ollut keskittyä tarkastelemaan messujen kohderyhmää, ikääntyviä ihmisiä ja vanhuksia, terveyskeskeisesti vaan paremminkin kokonaisina, elämänkerrallisina ihmisolentoina. Emme myöskään halunneet määritellä tapahtuman kohderyhmän ikää millään tavoin, ikääntymisen ja vanhuuden yksilöllisyyden vuoksi. Kantavana ajatuksenamme olikin, ettei ikä ole ihmisen määräävin ominaisuus vanhuudessakaan ja hyvänä muistuttavana ohjenuorana toimi Gothónin (2007, 15.) virke:

Tärkein askel eettisyyteen ja vanhusten hyvinvointiin on ihmisen ja hänen elämänsä aito kunnioittaminen.

Tärkeä lähtökohta messujen järjestämisessä oli ikääntyvien ihmisten hyvinvoinnin lisäämiseen liittyvien intressien ohella myös arvostuksemme osoittaminen yhteiskuntamme vanhempaa väestöä kohtaan. Ikääntyvien ihmisten kunnioittaminen myös motivoi ja ajoi eteenpäin tapahtuman suunnittelu- ja toteutusprosessia. Sen myötä tavoiteajattelun lähtökohtiin tulivat niin ikään myös sellaiset teemat kuin vanhusten viisauden ja elämäkokemuksen merkityksen huomioonottaminen, henkisen kypsyyden arvostaminen sekä ikääntyvien ihmisten heterogeenisyyden ymmärtäminen. Tapahtuman

tarkoituksena ei ollut tuottaa voittoa ja ainoana taloudellisena tavoitteena oli saada messut järjestettyä tekemättä suuria budjetin ylityksiä.

3.3 Rahoitus, budjetti ja sponsorointi

Messuihin saatiin rahoitus Kokemäen kaupungin vanhustenhuoltoon lahjoitetuista testamenttivaroista. Aluksi budjetti määriteltiin suurpiirteisesti, jotta saatiin kuva siitä, kuinka suurella summalla tapahtumaa voidaan luoda. Myöhemmin budjetiksi sovittiin 5000 euroa, jonka ajateltiin olevan varsin riittävä summa laadukkaan tapahtuman järjestämiseksi.

Vaikka tapahtumaa varten oli varattu mielestäni kohtalainen summa, pyrkimyksenä oli järjestää se edullisesti, parhaalla mahdollisella hyötysuhteella. Alhaisiin kustannuksiin päästäksemme teimme tapahtumaa pitkälti kaupungin oman henkilökunnan voimin ja valmisteluissa ja järjestelyissä pyrittiin käyttämään mahdollisimman paljon talkooväkeä. Suurin rahallinen panostus päätettiin sijoittaa nimekkääseen pääesiintyjään, jotta tapahtuma houkuttelisi paikalle mahdollisimman runsaasti vierailijoita. Toiseksi suurimman kustannuserän ennakoitiin menevän tapahtuman markkinointiin. Todellisuudessa budjetista suurin summa meni, pääesiintyjän ohella, Sataedu-areenan lattian suojaamiseen, mitä emme ohjausryhmässä osanneet suunnitteluvaiheessa ennakoida. Saatamme tiedon messualueen lattian suojaamisen välttämättömyydestä olikin selvää, ettei 5000 euroa tulisi todennäköisesti riittämään. Pienemmät kulut koostuivat juontajalle ja SPR:n ensiapuvastaaville maksetuista kohtuullisista palkkioista, ateriamaksuista, poliisille tehdystä yleisötilaisuutta koskevan ilmoituksen tekemisestä sekä erilaisista pienistä materiaalihankinnoista ja PR-kuluista, kuten esiintyjien kukituksista.

Kustannuksia pyrittiin alentamaan hankkimalla sponsorointitukea useilta eri organisaatioilta. Rahallisia avustuksia saatiin yhteensä neljältä eri yritykseltä, joiden kanssa tehtiin sopimukset heidän logojensa sijoittamisesta messujen markkinointituotteisiin. Paikkakunnalla toimivan vakuutusyhtiön kanssa tehtiin yhteistyösopimus, jonka myötä saimme ilmaisen vastuuvakuutuksen. Lisäksi paikkakunnan Lions-järjestöt kustansivat tapahtumaan järjestetyt linja-autokuljetukset, vapaa-ajan palveluita tarjoava Pitkäjärvi

Services Oy lainasi näytteilleasettajien pöydät ja Agri-Marketista tarjottiin sisäänpääsymistä.

Yksityisinä palveluntuottajina toimivilta näytteilleasettajilta päätettiin kerätä 30 euron toimipistemaksut. Kyseiseen summaan päädyttiin, kun ajateltiin, että näytteilleasettajilta voitaisiin periä lähinnä nimellinen maksu, jolla voitaisiin kattaa pieni osa kuluista. Halusimme pitää summan alhaisena myös sen vuoksi, ettei se olisi esteenä pienien yritysten osallistumiselle. Suuremman toimipaikkamaksun keräämiseen ei siis varsinaisesti ollut syytä, koska messuilla ei ollut taloudellisia tavoitteita. Myöskään messuvierailta ei peritty pääsymaksua.

TAULUKKO 1. Tapahtuman budjetti

Osallistumiskustannukset (Tilavuokra ja muut mahdolliset kustannukset)	-25,00 €
Henkilöstökulut - Turvamiehet Ensiapu	-75,00 €
Messuosastot - Lattiamatot Rakennemateriaalit - Somisteet ja kalusteet	-2 2216,96 €
Markkinointi- ja pr-kulut - Graafinen suunnittelu - Lehti-ilmoitukset Paino Tarjoilu	-1 674,69 €
Esiintyjät - Juonto - Luennoitsijat Musiikkiesitykset	-2 350,00 €
Menot yhteensä	-6 341,65 €
Tuotot - Näytteilleasettajien osallistumismaksut - Vapaaehtoiset pääsymaksut	252,50 €
Sponsorointi	500,00 €
Tulot yhteensä	752,50 €
<u>YHTEENSÄ</u>	<u>-5 589,15 €</u>

Koska 5000 euron budjetti havaittiin yllättävien kustannuksien vuoksi liian pieneksi, Kokemäen kaupungilta kysyttiin, kuinka suurella summalla budjetti voitaisiin ylittää.

Kaupunki tuli asiassa hyvin vastaan ja oli suostuvainen budjetin ylitykseen, jolloin uudeksi budjetiksi määriteltiin 7500 euroa. Summaa ei kuitenkaan tarvinnut käyttää kokonaan, vaan alun perin määritelty 5000 euron budjetti jouduttiin ylittämään ainoastaan noin 600 eurolla, kuten taulukosta 1 selviää.

3.4 Yhteistyö Sataedun kanssa

Sataedun eri koulutusalojen edustajien välisen yhteistyön lisäksi myös muuta koulun henkilöstöä osallistui messuprojektiin. Yhteistyötä koskevaan palaveriin 14.8.2013 osallistuivat messupäällikkö, Sataedun koulutuspäällikkö, sähköasentaja sekä keskusvarastonhoitaja. Palaveriin osallistumisen lisäksi sähköasentaja ja keskusvarastonhoitaja opastivat ja auttoivat messualueen rakentamisessa 4.10.2013 ja sähköasentaja vastasi alueen sähköistä. Sataedu huolehti pyörätuolirampin rakentamisesta ja asentamisesta areenan ulko-oven kynnykselle esteettömyyden toteuttamiseksi. Sataedun logistiikka-puolen opiskelijat vastasivat tiimivetäjä johdolla kahvion pöytien, jääkaapin ja rakenteiden kuljettamisesta paikalle ja pois.

Jo ensimmäisessä messujen ideointipalaverissa päätettiin, että Sataedun sosiaali- ja terveysalan koulutusohjelma tulee osallistumaan messuille. 20 projektiin osallistuneen lähihoitajaopiskelijan toimintaa ohjasi sosiaali- ja terveysalan opettaja, joka kuului myös messujen ohjausryhmään. Messuja varten hän räätälöi vetämänsä ”vanhusten kotihoito ja huolenpito” -kurssin opiskelijoille valmisteltavaksi viisi erilaista toimipistettä, joiden kunkin rakentamiseen osallistui neljä opiskelijaa. Opettaja määritteli itse toimipisteiden teemat, jotka hyväksyttiin ohjausryhmän palaverissa. Teemoiksi valikoituivat 1) Terveys- ja toimintakyky, 2) Ravinto, suunterveys ja jalkojenhoito, 3) Ikäihmisten terveystoiminta, 4) Aivoterveys – muistisairauksien ennaltaehkäisy sekä 5) Taide ja kulttuuri hyvinvoinnin edistäjänä. Kurssin aikana opiskelijat saivat informaatiota aiheista ja hakivat itse tietoa ja jaettavaa materiaalia omiin pisteisiinsä, suunnittelivat toteutuksen ja olivat tapahtumapäivänä paikalla toteuttamassa omien pisteidensä toimintaa. Itse pidin opiskelijoille kurssin orientaatiopäivänä 16.9.2013 informaatiotilaisuuden projektista Sataedun sosiaali- ja terveysalan yksiköllä Harjavalassa. Tavoitteena oli tiedottaa opiskelijoita messujen tarkoituksesta, sisällöstä ja heidän omasta roolistaan sekä sitouttaa heitä osallistumaan aktiivisesti toteuttamisprosessiin. Tilaisuuden aikana opiskeli-

joiden kiinnostuneisuudessa oli havaittavissa selviä eroja. Omien arvioideni mukaan vain harva vaikutti innostuneelta ja suurimman osan asenteet vaikuttivat jokseenkin negatiivisilta. Kysyessäni heidän mielipiteitään kertoi osa vastaajista kokevansa tapahtumaan osallistumisen ylimääräiseksi, pakolliseksi taakaksi.

Tekstiili-, vaatetus- ja nahka-alan mukaantulosta vastasi kaksi kyseisen koulutusalan lehtoria, joiden kanssa sovin yhteistyöstä palaverissa Sataedulla 14.8.2013. Palaverissa sovimme, että opiskelijat tuovat opettajien kanssa opiskelijoiden koulussa valmistamia juhla- ja kansallispukuja sovituskappaleiden päälle puettuina ja että koulutusosalalle varataan yksi näytteilleasettajapaikka, jossa he voivat esitellä myös muita tuotteitaan. Lisäksi sovittiin, että heille varataan toinen pöytä, jossa esiteltäisiin heidän kanssaan yhteistyötä tekevän Juustolan käsityöläiset ry:n tuotteita. Yhteistyö nähtiin molemmin puolin kannattavaksi: heidän tuotteensa somistivat messualueetta ja samalla he saivat markkinointia koulutusohjelmaansa ja opiskelijoiden valmistamia tekstiilejä.

Sataedun hotelli-, ravintola- ja cateringalan projektiin osallistumisesta vastasivat koulutuspäällikkö sekä koulutusalan lehtori. Ohjausryhmän palaverissa 19.8.2013 sovittiin, että opiskelijat ottavat lehtorin johdolla vastuun tapahtuman kahviotoiminnasta ja ruokailun järjestämisestä. Toteutusta pohdittaessa sovittiin myös, että järjestäisin messualueella toimivaan kahvioon pöydät ja tuolit ja ilmoitan hotelli-, ravintola- ja cateringalan lehtorille ruokailijoiden määrän.

Hius- ja kauneudenhoitoalan lehtorin kanssa yhteistyöstä sovittiin pelkästään sähköpostitse. Hius- ja kauneudenhoitoalalle varattiin kaksi vierekkäistä toimipistettä, joihin heiltä osallistui kaksi opettajaa ja 28 opiskelijaa. Palveluinaan he tarjosivat messuvieraille pientä maksua vastaan käsihierontaa ja lakkauksia sekä pään, kasvojen ja hartioiden rentoutushierontaa.

3.5 Messuviestintä

Viestinnällä tarkoitetaan sanoman välitystä ja vaihdantaa lähettäjän ja vastaanottajan välillä. Sen sijaan markkinoinnilla tarkoitetaan lähettäjätahon taloudelliseen kannattavuuteen tähtäävää viestintää, joka kohdistetaan ulkoisiin sidosryhmiin ja jonka tarkoituksen on välillisesti tai suoraan saada aikaan kysyntää tai siihen myönteisesti vaikuttavia ilmiöitä. Mainonta on yksi markkinoinnin keinoista, joka perinteisessä määritelmässä on tunnistettavissa olevan lähettäjän maksama tiedonanto, joka julkistetaan usealle vastaanottajalle samanaikaisesti. Tiedottaminen määritellään yleensä yksisuuntaiseksi, yksipuoliseksi ja usein välineelliseksi sanomien lähettämiseksi, mitä esimerkiksi itse toteutimme tiedottein ja tiedotustilaisuuden avulla. (Ojanen 2003, 17–20.)

Ennen messuja tapahtuvan viestinnän tarkoituksena oli informoida tapahtuman kohderyhmään kuuluvia ihmisiä ja houkuttaa heitä tulemaan messuille tiedottamalla tapahtumasta oikeassa mediassa oikealla tavalla oikeaan aikaan. Suurin haaste messuviestinnässä oli tavoittaa ja saada juuri oikea kohderyhmä kiinnostumaan messuista ja sen myötä saada tulemaan heidät paikalle. Päävastuu messuviestinnästä oli messupäälliköllä, jonka apuna toimi kokoajan messujen ohjausryhmä, mutta erityisesti muun muassa sisäisessä viestinnässä muillakin järjestelyihin osallistuneilla oli merkittävä rooli.

Markkinointi

Tapahtumaa mainostettiin julisteiden, jaettavien messuesittein ja lehti-ilmoitusten avulla. Jo budjetointivaiheessa päätettiin, että markkinointiin sijoitettaisiin merkittävänäkin pidettävä osa messujen budjetista, sillä tapahtumalle haluttiin ammattimainen ilme uskottavuuden lisäämiseksi. Olennaisena asiana pidettiin myös yhtenäisen ilmeen säilymistä niin juliste- kuin lehtimainoksissakin. Asian tärkeyden ja oman ammattitaidon puutteemme vuoksi mainosjulisteiden, lehti-ilmoituksen sekä käsiohjelmien suunnittelu (ks. liitteet 1–3) ja suunnitelman toteuttaminen päätettiin tilata graafisen alan ammattilaiselta.

Lehti-ilmoitus pistettiin paikallislehti Jokilaaksoon sekä Satakunnan Kansaan, joka tavoittaisi aiheesta kiinnostuneita ihmisiä maakunnan laajuisesti. Lehti-ilmoitukset olivat

3.10.2013 ilmestyneessä Jokilaaksossa ja 4.10.2013 ilmestyneen Satakunnan Kansan Enemmän-liitteessä.

A3-kokoisia mainosjulisteita painatettiin sata kappaletta. Mainosjulisteita vietiin useiden julkisten rakennusten, kuten kaupungintalojen, terveyskeskusten, sosiaalitoimistojen, apteekkien, kauppojen, kirjastojen ja uimahallien ilmoitustauluille Kokemäellä ja lähikunnissa, mm. Harjavallassa, Huittisissa, Köyliössä ja Säkylässä. Lisäksi julisteita vietiin eri sektoreiden sosiaali- ja terveysalan palveluntuottajille esille laitettavaksi. Jakelusta ja kiinnityksestä vastasivat lisäksi Kokemäen kotihoidon työntekijät sekä muutama vapaaehtoinen. A4-kokoisia messuesitteitä oli jaossa Palvelukeskus Henrikinhovissa, minkä lisäksi niitä jakoivat Sataedun lähihoitajaopiskelijat, kotikäyntejä tekevät kotihoidon työntekijät sekä sosiaaliohjaaja.

Tiedottaminen

Messutapahtumasta tiedottamiseksi pidin kaupungin vanhuspalvelupäällikön kanssa lehdistötilaisuuden Henrikinhovissa 27.9.2013. Kutsu tilaisuuteen ja kutsun liitteeksi lisätty tiedote tapahtumasta lähetettiin Sydän-Satakunnan ja Jokilaakson, Yle Satakunnan, Ala-Satakunnan, Satakunnan Kansan ja Alueviestin toimituksiin, mutta paikalle saapui ainoastaan Sydän-Satakunnan ja Jokilaakson toimittaja. Lehtijutut (ks. liite 4) tapahtumasta julkaistiin Sydän-Satakunnassa 30.9.2013 ja Jokilaaksossa 3.10.2013. Lisäksi tapahtumasta tiedotettiin Kokemäen kaupungin ja lähikuntien työntekijöille sähköpostitse.

Verkossa tapahtumasta tiedotettiin sosiaalisessa mediassa, Kokemäen kaupungin, Porin kaupungin ja Sataedun Internet-sivuilla, Porin Seudun Matkailu Oy Maisan tapahtumasivuilla sekä Satakunnan Kansan ja Aamulehden menot ja tapahtuma -sivuilla. Messutapahtuma luotiin sosiaaliseen mediaan, Facebook-sivustolle, 16.7.2013. Tapahtuman luominen sivustolle nähtiin erinomaisena keinona tiedottaa messuista hyvinkin suurelle määrälle ihmisiä eri puolella Suomea. Tapahtuman luomisen lisäksi sitä jaettiin Facebookin sisällä useilla eri sivustoilla, kuten Vanhustyön keskusliiton, Sataedun ja Ikäinstituutin sivustoilla. Tapahtumapäivään mennessä sivustolla oli ilmoittanut osallistuvansa tapahtumaan 75 henkilöä, 34 ilmoitti ehkä saapuvansa ja kutsuttuja, jotka eivät olleet

vastanneet kutsupyyntöön, oli yli 250. Loppujen lopuksi suurin osa tapahtumaan kutsuista henkilöistä ei ollut minun kutsumia, vaan kutsumani henkilöt olivat kutsuneet omia ystäviänsä, mikä oli alun perin tavoitteenakin. Tapahtuman kuvaukseen kirjoitettiin kattava kuvaus päivän sisällöstä, aikataulusta, ohjelmasta ja kuljetus- ja ruokailumahdollisuuksista. Lisäksi tapahtumasivustolle luotiin Photoshop-kuvankäsittelyohjelmalla tapahtumakuva, josta selvisi tapahtuman tukijat ja joka toi tapahtumasivustolle uskottavuutta.

Jälkimarkkinointi

Tapahtuman jälkeen alkoi jälkimarkkinointivaihe, johon kuuluu markkinointiprosessin viimeisenä vaiheena materiaalien toimitus, kiittäminen ja muistaminen, palautteen kerääminen ja työstäminen (Häyrinen & Vallo 2012, 180–181). Jälkimarkkinointia suoritettiin lähettämällä sähköpostitse kiitosviestit kaikille projektiin osallistuneille: järjestäjille, esiintyjille, sponsoreille, näytteilleasettajille ja muille yhteistyökumppaneille. Viestiin sisällytettiin myös tiivistelmä saadusta palautteesta ja lyhyt katsaus tapahtuman onnistuneisuuteen.

Palautetta kerättiin niin messuvierailta, näytteilleasettajilta, esiintyjiltä, järjestäjiltä kuin myös kaikilta muilta yhteistyökumppaneilta. Järjestäjänä tehtävääni sisältyi myös yhteenvedon tekeminen palautteesta sekä sen analysointi ja siitä oppiminen. Tapahtuman jälkeen pidetyssä ohjausryhmän keskinäisessä palaverissa palautteita työstettiin vielä yhdessä, minkä jälkeen annettiin kiitokset vielä kaikille tapahtuman tekijöille.

3.6 Tapahtuman sisältö

Koska messujen sisällön tarkoitus oli olla sekä asiapitoinen että viihdyttävä, tapahtumaa voisi kutsua yhdistelmä tapahtumaksi, jossa huvi ja hyöty yhdistyvät. Yhdistelmä tapahtumaa järjestäessä on tärkeää osata ajoittaa, mitoittaa ja yhdistää hovin ja hyödyn suhde. (Häyrinen & Vallo 2008, 209–211.) Oleellista sisällön suunnittelussa oli myös sovittujen tavoitteiden mukainen ohjelman rakentaminen. Hyvän kombinaatioon nähtiin koostuvan erityyppisistä esiintyjä- ja näytteilleasettajatarjonnasta sekä paikallisuudesta että

paikkakunnan ulkopuolelta tulevista esiintyjistä. Tapahtuman sisältöä suunniteltiin ohjausryhmän palaverissa, joissa kaikki sen jäsenet osallistuivat sopivien esiintyjien, näyttelleasettajien ja oheisohjelman pohdintaan. Ehdotuksia otettiin vastaan myös Sata-edun lähihoitajien opiskelijaryhmältä. Kaikki toiminta päätettiin sijoittaa yhteen salitilaan jakamalla toinen puoli näyttelleasettajia ja toinen esiintymisiä varten.

Tapahtuman ohjelmarunkoa alettiin rakentaa kiinnittämällä tapahtumaan ensin nimekäs pääesiintyjä, jonka avulla tapahtumaa voitiin jo alkaa mainostaa ja minkä myötä oli myös helpompi houkutella muita esiintyjä ja näyttelleasettajia. Lopullisessa tuloksessa näkyikin hyvin kaikkien ohjausryhmän jäsenten kädenjälki, sillä jokainen oli esittänyt suunnitteluvaiheessa sisällön kannalta niin hyviä ehdotuksia, että ne oli päätetty myös toteuttaa. Aikataulutusta tehtiin sopimalla ensin kauempaa saapuvien esiintyjien kanssa heidän esiintymisaikansa, minkä jälkeen paikallisten kanssa päästiin helposti yhteisymmärrykseen sopivista esiintymisajoista. Kaikkia esiintyjiksi kysytyjä ei kuitenkaan saatu paikalle. Mitä lähempänä tapahtumaa kysyttiin, sitä vaikeampi oli onnistua. Messupäivänä ohjelma selvisi vierailijoille sisääntulossa avopalvelupäällikön ja Kokemäen kaupungin kotihoidon työntekijöiden jakamista käsiohjelmista.

Ohjelma

Messujen ohjelmasta haluttiin tehdä hyvin monipuolinen, jotta se palvelisi vieraiden erilaisia kiinnostuksen kohteita. Halusimme ohjelmaan luentoja ja puheita, liikunnallisia ohjelmanumeroita, keskustelua sekä kevyempiä esiintymisnumeroita niin että kaikki kuitenkin liittyisivät tapahtuman teemaan. Juontajan tehtävänä oli viedä ohjelmaa eteenpäin, kertoa vieraille tapahtuman kulusta ja haastatella ohjelmanumeroiden välissä näyttelleasettajia. Tapahtuman juontaja oli myös mukana messujen ohjausryhmässä ja toi oman panoksensa suunnitteluprosessiin. Tämä mahdollisti sen, että hän tiesi hyvin messujen kulun ja sen myötä hänen oli helppo toimia tapahtuman seremoniamestarina. Lopulliseksi ohjelmarungoksi ja aikatauluksi muodostui taulukossa 2 oleva listaus.

TAULUKKO 2. Tapahtuman ohjelma

Klo	Ohjelmanumero
10.00	Avauspuhe – Kaupunginvaltuuston pj. Harri Kivenmaa
10.05	Juhlapuhe – Perusturvajohtaja Eija Kuokka
10.30	Luento: ”Arki haastaa ja harjoittaa – liikkumisen hyödyt ikääntyessä” – Suunnittelija Anu Havas, ft, Voimaa vanhuuteen -ohjelma
11.00	Pirkko Mannola esiintyy orkestereineen
11.45	Luento: ”Uusi vanhuspalvelulaki ja vanhusneuvostotoiminta” – Ritva Kangasalo & Irma Roininen
12.00	Puhe: ”Vanhusten yksinäisyys + Ystäväpiiritoiminta” – Krista Toivonen
12.10	JELE-jumppaa – Marko Nieminen
12.25	Luento: ”Läheisyys ja kosketus voimavarana” – Seksuaali- ja parisuhdeterapeutti / sairaanhoitaja Leena Hannula
13.00	Pirkko Mannola esiintyy orkestereineen
14.00	Paneelikeskustelu: perusturvajohtaja Eija Kuokka, perusturvalautakunnan pj. Pertti Raitoharju, kaupunginvaltuuston I vpj. Eeva-Liisa Tuominen, kaupunginvaltuuston jäsen Juhani Oksanen, kaupunginhallituksen pj. Juhani Seppälä & vanhusneuvoston pj. Tuula Nikula-Häkli
15.00	Senioritanssit
15.30	Tuolijumppaa – ft Sanna Mikkola
15.45	Kiitospuhe – Juhani Merikallio

Sopivaa pääesiintyjää mietittäessä piti ajatella kohderyhmää ja sitä viestiä, joka tapahtumalla haluttiin vieraille välittää, sillä esiintyjävalinnat myös viestivät järjestäjien arvoista, toimintatavasta ja kulttuurista (Häyrynen & Vallo 2008, 210). Pirkko Mannolaa esitettiin tapahtuman pääesiintyjäksi jo ensimmäisessä messupalaverissa. Kaikki puolsivat ehdotusta, sillä tunnettuna ja valovoimaisena persoonana Mannola nähtiin juuri sopivaksi vetonaulaksi tapahtumaan, jonka pyrkimyksenä muun muassa oli osallistaminen ja aktiivisuuden lisääminen.

Tapahtuman luento- ja puheosuuksien haluttiin olevan aivan maksimissaan puolituntisia ja pääasiassa lyhyempiä ohjelmanumeroita, jotta ihmiset jaksaisivat keskittyä niiden sisältöön ja ettei ilmapiiri menisi liian asiapitoiseksi. Puheet ja luennot toivottiin myös rakennettavan kuulijoiden mukaan: ei liian vaikeiksi eikä toisaalta liian helpoiksi, mutta kuitenkin mielenkiintoisiksi. Kaikilla esiintyjillä oli kuitenkin jo ammattinsakin vuoksi

runsaasti tuntemusta tapahtuman kohderyhmästä, minkä nojalla heidän esiintymisnumeroiden oikeanlaisuuteen oli helppo luottaa.

Sopivia luennoitsijoita pohdittiin miettimällä ensin teemoja, joista halusimme tapahtumassa puhuttavan. Itse toivoin ohjelmaan erityisesti esityksiä ikäihmisten yksinäisyydestä ja harvemmin esille tuodusta ikäihmisten seksuaalisuudesta. Ohjausryhmän jäsenenäkin toiminut Sataedun sosiaali- ja terveystieteiden opettaja lupautui puhumaan vanhusten yksinäisyydestä, josta hänellä oli runsaasti tietoa paitsi alan asiantuntijuutensa vuoksi, myös ikäihmisten ystäväpiiritoiminnan vetämisestä kertyneen kokemuksen myötä. Seksuaalisuudesta puhujaksi kysyttiin opettajan tuntemaa seksuaali- ja parisuhdeterapeuttia, jolla on aiempaakin kokemusta aiheesta luennoimisesta. Luennon otsakkeeksi päätettiin muotoilla ”Läheisyys ja kosketus voimavarana”, sillä ajateltiin, että sana ’seksuaalisuus’ saattaisi herättää ennakkoluuloja. Useita luentoja pitäneet Vanhus-tuki ry:n toiminnanjohtaja ja hallituksen puheenjohtaja olivat suostuvaisia luennoimaan toivomuksieni ja heidän omien erityisosaamistensa mukaisesti juuri voimaan tulleesta vanhuspalvelulaista ja vanhusneuvostotoiminnasta. Tärkeänä osana tapahtuman sisältöä ja koko Voimaa vanhuuteen -hanketta olevan liikunnan merkitystä hyvinvointiin haluttiin myös painottaa pitämällä aiheesta oma puheenvuoro. Liikkumisen hyödyistä ikään-tyessä saatiin luennoimaan niin ikään Voimaa vanhuuteen -ohjelman suunnittelija.

KUVA 1. Paneelikeskustelu keräsi runsaasti muun muassa kunnallisesta vanhuspolitiikasta kiinnostuneita
Kuva Maria Puolakanaho

Paneelikeskustelun ottamista osaksi ohjelmaa alettiin harkita toukokuussa järjestetyssä messupalaverissa. Paneelia suunniteltiin sopimalla, että kaikki toisivat seuraavaan palaveriin ideoita keskustelun aiheista ja kysymyksistä, joista yhdessä kasataan keskustelun runko. Käytyämme läpi esiin tulleet ideat sovimme, että messupäällikkö vastaa sopivien paneelikeskustelijoiden kysymisestä ja tapahtuman juontaja suunnittelee Mannolan esityslistalla olevan kappaleen sanoituksista keskustelun otsakkeen ja sisällön. Pääteema päätettiin kollektiivisesti liittää hyvään vanhuuteen niin että panelistit voisivat orientoitua aiheeseen Vanhustyön keskusliiton ”Hyviä vuosia” -lehden avulla, jotka messupäällikön tehtävänä oli heille lähettää. Panelisteiksi kysyttiin vanhustyön viranomaisia sekä kunnallispoliitikkoja eri puolueista. Paneelikeskustelun aikana myös yleisölle annettiin mahdollisuus esittää kysymyksiä ja kannanottoja: pyrkimyksenä oli mahdollistaa ikään-tyneiden sosiaalinen aktiivisuus, johon viittasin aiemmin käsitellessä ikäihmisten sosio-ekonomista asemaa. Foorumin otsikoksi tuli ”Sellaista elämä on – vai onko?” ja ennakkoon vain panelisteille annetut aiheet olivat seuraavat:

A) Perustuuko ikäihmisen elämäkuva oletuksiin, jotka eivät pidä paikkaansa?

- B) Millaisia ovat panelistien näkemykset todellisuudesta ja siitä, kohtaavatko oletukset todellisuuden?
- C) Mitä tulevaisuudessa? Mitkä ovat yhteiset mahdollisuutemme vaikuttaa asioihin? Antaako vanhuspalvelulaki riittävät eväät hyvään vanhuuteen? – Aiheeseen liittyy myös teknologian käyttö- ja kehitysmahdollisuudet sekä panelistien ajatukset eri palvelu- ja hoitomuotojen kehittymisestä ja muuttumisesta.
- D) Millainen kolmannen sektorin rooli on tulevaisuudessa?

Liikunnalliset osuudet päivän ohjelmassa nähtiin piristäviksi, ilmapiiriä keventäviksi ja liikunnallisuuden ja hyvinvoinnin lisäämisen kannalta merkittäviksi, lähes välttämättömiksi ohjelmanumeroiksi. Liikunnallisten ohjelmien vetäjiksi päätyneet Jokilaakson erityisryhmien liikunnan edistämisyhdistys JELE ry:n toiminnanjohtaja ja paikallinen fysioterapeutti olivat helppoja valintoja. Myös senioritanssit nähtiin hyvänä lisänä ohjelmarunkoon, sillä niiden tiedettiin innostaneen runsaasti ikäihmisiä Satakunnan seudulla tanssin pariin.

Näytteilleasettajat

Muun ohjelman lisäksi olennainen osa messujen sisältöä olivat näytteilleasettajien ja opiskelijoiden toimipisteet, joissa esiteltiin ikääntyville ihmisille tarkoitettuja tuotteita ja palveluita. Toimipisteissä osanottajilla oli myös mahdollisuus erilaisiin testeihin, luoviin toimintoihin sekä terveystietoiskuihin. Messuille valikoituneet näytteilleasettajat olivat messujen ohjausryhmän yhdessä palavereissa pohtimia tahoja, joiden esilläolon nähtiin lisäävään yhteiskunnallista hyvää, mikä oli yksi messujen keskeisimmistä päämääristä. Näytteilleasettajilta kysyttiin, kiinnostaisiko heitä osallistua tapahtumaan ja mitä annettavaa heillä tapahtumalle olisi; vastavuoroisesti vain muutama näytteilleasettaja kysyi omatoimisesti tapahtumaan osallistumisesta. Sopivia näytteilleasettajia valittaessa olennaista oli, että pystyisimme perustelemaan, miksi kukin toimipiste on mukana messuilla. Sen lisäksi, että toimipisteiden konseptien kaivattiin palvelevan erityisesti tapahtuman kohderyhmää, pyrkimyksenä oli tehdä näytteilleasettajien tarjonnasta mahdollisimman monipuolinen.

Jo aiemmin esittelemieni opiskelijoiden toimipisteiden lisäksi messuilla oli 21 eri toimijan näytteilleasettajapaikkaa (ks. liite 5). Seuraavassa mainitaan muutama esimerkkiä siitä, minkälaisia näytteilleasettajia messuille osallistui, mitä heidän toimipisteensä messuilla sisälsivät ja miksi katsoin heidän osallistumisensa perustelluksi.

1) VAU ry:n Iloliikuttajat eli Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta ry:n vertaisliikuttajat levittävät Ilo liikkua -kuntoliikuntaohjelman sanomaa. Ohjelman tarkoituksena on tarjota helposti sovellettavaa matalan kynnyksen kuntoliikuntaa sekä kouluttaa lisää vertaisliikuttajia. Sanoma korostaa pienenkin liikkumisen merkitystä toimintakyvyn lisäämisessä ja arjessa selviytymisessä. (Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta VAU ry i.a.) Iloliikuttajat toivat messuille muun muassa osallistavan puhallustikan ja muuta pientä toiminnallista ohjelmaa, jotka palvelivat tapahtuman tavoitteita. Lisäksi tapahtuman juontaja tiesi, että aiemmilla vastaavantyyppisillä messuilla Iloliikuttajien toimipiste on äänestetty tapahtuman parhaaksi messuosastoksi, mikä teki heidän mukaan kysymisestäään helppoa.

2) Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry tuottaa menetelmiä, materiaaleja, tietoa ja apua erikäisten suomalaisten ja erilaisten yhteisöjen terveiden elämäntapojen edistämiseksi. Se on sekä asiantuntija- että kansalaisjärjestö, jonka yksi keskeisistä lähtökohdista on ammattilaisten toiminnan ja vapaaehtoistoiminnan yhteensovittaminen. EHYT ry:n osastolla oli saatavana erilaista ehkäisevän päihdetyön materiaalia ja ”Onks uutta tietoo?” -ikähankkeen kautta saatua tietoa hyvistä käytännöistä päihdehaittojen vähentämiseksi. (Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry 2013 & Riitta Sattilainen, henkilökohtainen tiedonanto 19.9.2013.) Osastollaan EHYT ry:n aluetyöntekijä esitteli myös yhdistyksen Mobiiliapu-palvelun. Alun perin päätin ottaa heihin yhteyttä luettuani lehtijutun kyseisestä palvelusta. EHYT ry:n osallistuminen oli tapahtumalla hyvin arvokasta, sillä se oli ainoa informaatiokanava päihteiden haittavaikutuksista, joiden suhteen iäkkäät ovat erityinen ryhmä. Selvästi käytetyintä päihdettä, alkoholia, pidetään usein vain työikäisten elintapariskinä, mutta Kansanterveyslaitoksen väestötutkimuksen se on nykyään varsin yleistä iäkkäilläkin. Koska alkoholi ja muut päihteet vaikuttavat monin tavoin terveyteen, sen riskikäytön tunnistaminen on hyvin tärkeää. Tämän vuoksi alkoholinkäyttö ja siihen liittyvät riskit kannattaa ottaa puheeksi ikääntyvien ihmisten kanssa. (Aira 2008, 267–268.)

3) Kokemäen seurakuntaa kysyin mukaan, koska tiesin uskonnollisuuden merkitsevän paljon paikallisille ikäihmisille ja siksi näin paikkakuntamme suurimman uskonnollisen yhteisön, Suomen evankelis-luterilaisen kirkon, läsnäolon arvokkaaksi. Uskonto määrittelee ihmisten arvoja, kasvatusta, tapoja sekä käytäntöjä – ja lopulta koko kulttuuria, minkä vuoksi monet sosiaalisen osallistumisen muodot ja kulttuuritkin ovat uskontopereisiä. Uskonnollisia aktiviteetteja leimaavat sosiaalisen aktiivisuuden piirteet, joissa on kyse luottamuksesta ja sosiaalisesta pääomasta, ja on todennäköistä, että toiminnan terveyttä edistävässä vaikutuksessa on kyse juuri tästä, eli sosiaalisesta pääomasta. (Hyypä 2013, 107.) Osastoa ja seurakunnan toimintaa oli esittelemässä Kokemäen seurakunnan diakonissa.

4) Prizztech Oy:n ”Living Lab – käyttäjälähtöistä hyvinvointia Satakuntaan” -hankkeessa testataan ja kehitetään hyvinvointiteknologian ratkaisuja tukemaan ikäihmisten kotona asumista ja hoitohenkilökunnan työtä. Hanketta rahoittavat Satakuntaliitto (EAKR) ja Porin seudun kunnat ja sitä edeltänyt ”Hyvinvointialan Living lab” -hanke sijoittui Euroopan komission järjestämän RegioStars 2013 -kilpailun finaaliin viiden parhaan joukkoon sosiaalisten innovaatioiden kategoriassa. (Niina Holappa, henkilökohtainen tiedonanto 9.9.2013.) Prizztechiä kysyttiin mukaan, sillä hankkeen yhteys ikäihmisten hyvinvoinnin lisäämiseen oli hyvin ilmeinen ja koska Kokemäki kuului sen toimialueeseen. Prizztechin mukanaolo nähtiin tärkeäksi myös sen vuoksi, että se pyrkii kehittämään juuri kotona asuvien ikäihmisten hyvinvointiteknologiaa.

Oheishjelma ja -palvelut

Sataedun hotelli-, ravintola- ja catering-ala vastasi koko tapahtuman ruokahuollosta. Sataedun ruokalassa tarjoiltu lounas oli tarkoitettu pääasiassa projektiin messupäivänä osallistuville, esiintyjille sekä näytteilleasettajille, sillä he olisivat tapahtumapaikalla koko päivän. Ruokailumahdollisuus annettiin myös kuljetuksen varanneille vierailijoille, jotka olisivat kuljetusten aikataulujen vuoksi messualueella koko päivän, eivätkä näin ollen välttämättä pystyisi itse lähtemään ruokailemaan kauemmas. Koska messujen lähestyessä alkoi näyttää siltä, ettei ilmaisen kuljetuksen käyttäjiä olisi kovinkaan paljon, myönnettiin ruokailumahdollisuus myös niille messuvieraille, jotka suorittivat ruokavarauksen ja tulivat paikanpäälle omilla kyydeillään. Ruokailumahdollisuudesta il-

moitettiin mainonnan yhteydessä muun muassa julisteissa ja jaettavissa messuesitteissä. Lounastaakseen ruokalassa piti suorittaa varaus, sillä minun piti ilmoittaa ruokailijoiden määrä ruokahuollosta vastanneelle lehtorille viimeistään kaksi viikkoa ennen tapahtumapäivää ruokailijoiden määrä, jotta he tiesivät vaadittavat resurssit ajoissa. Ruokailijoiden määrää haluttiin rajoittaa koulun keittiön ruoanvalmistuskapasiteetin vuoksi. Esiintyjille ja tapahtuman järjestäjille ja vapaaehtoistyöntekijöille varattiin kaupungin kustantama ruokailu ja varauksen tehneille näytteilleasettajille ja vieraille annettiin mahdollisuus ruokailla 7,5 euron hintaan. Ilmainen ruokailu toteutettiin jakamalla itse tehtyjä ruokalippuja (ks. liite 6), joita näyttämällä ei tarvinnut suorittaa maksua. Kaiken kaikkiaan ruokailijoita oli 70.

Hotelli-, ravintola- ja catering-alan edustajat pyörittivät messualueella myös kahviota, josta oli saatavissa juomisen lisäksi suolaista sekä makeaa purtavaa. Kahviotoiminta nähtiin merkittäväksi tekijäksi tapahtuman laadun parantamisen kannalta, sillä ennakkoimme, että vieraat ja näytteilleasettajat olisivat varmasti halukkaita juomaan kahvia ja syömään jotakin pientä kuusituntisen messupäivän aikana.

Kaikille läsnäolijoille annettiin myös mahdollisuus käyttää narikkapalvelua ilmaiseksi. Kaupungin vaakunalla ja Sataedun logolla varustettuja numeroituja, laminoituja narikkalippuja tehtiin noin 300 kappaletta ja naulakot saatiin Sataedu-areenan tiloista. Narikkapalvelussa toimi koko messupäivän ajan kaksi vapaaehtoistyöntekijää.

Muuna oheisohjelmana sisääntulon yhteyteen oli pysäköity ensihoitoyksikkö, johon sai tutustua vapaaehtoistyönä toimineen ensihoitajaopiskelijan johdolla. Lisäksi messualueella liikkui kolme vanhuksiksi maskeerattua näyttelijää, joiden tehtävinä oli viihdyttää messuvieraita ja tehdä tapahtuman ilmapiiristä kevyempi.

3.7 Järjestämiseen liittyneet luvat

Yleisötilaisuuden järjestäjä vastaa tapahtuman turvallisuudesta, jota säätelevät sekä kokoontumislaki (520/1999) että järjestyslaki (612/2003). Vaaratilanteisiin velvoittaa varautumaan pelastuslaki (379/2011). Kokoontumislain mukaan järjestäjän on tehtävä yleisötilaisuuden järjestämisestä kirjallinen ilmoitus järjestämispaikan poliisille vähin-

tään viisi vuorokautta ennen tilaisuuden alkamista. (Kokoontumislaki 530/1990.) 19.9.2013 toimitin Lounais-Suomen poliisilaitoksen Kokemäen poliisiasemalle ilmoituksen yleisötilaisuuden järjestämisestä. Täyttämäni ilmoituksen liitteinä toimitin tapahtuman pelastus- ja turvallisuussuunnitelman, tapahtumapäivän ohjelman, kartan tilaisuuden vaikutusalueesta sekä messualueen pohjapiirustuksen ja listan tilapäisiksi järjestyksenvalvojiksi hyväksyttäväksi ehdotettujen henkilöiden nimistä ja henkilötunnuksista.

Messupäällikkönä toimin myös tapahtuman turvallisuudesta vastaavana henkilönä. Pelastus- ja turvallisuussuunnitelman laatimiseen sain apua Kokemäen paloaseman palomestarilta, jonka kanssa tapasimme 9.9.2013 ja arvioimme turvallisuuden riskitekijöitä, ennaltaehkäisykeinoja ja pelastustoimenpiteitä ja muita tapahtuman turvallisuusjärjestelyihin liittyviä aiheita. Pelastus- ja turvallisuussuunnitelmassa selvitettiin ja arvioitiin pelastuslain (379/2011) mukaisesti tilaisuuden riskit ja vaarat, joiden perusteella määriteltiin vaadittavat turvallisuusjärjestelyt ja tilaisuuden toteuttamisesta ja turvallisuudesta vastaaville henkilöille sekä tapahtumaan osallistuvalla yleisöllä annettavat ohjeet onnettomuuksien ehkäisemiseksi ja onnettomuustilanteissa toimimiseksi. Ainoa alkusammutusväline, jota Sataedu-areenalla ei ollut valmiiksi, oli sammutuspeite, jonka toin itse kotoani palomestarin määräyksestä.

Sekä poliisi- että pelastusviranomaiset arvioivat sopivaksi järjestyksenvalvojien määräksi kahdesta kolmeen henkilöä: tämän johdosta tilaisuuteen hankittiin kaksi järjestyksenvalvojaa. Messualueella toimi ylläpitämässä järjestystä ja turvallisuutta laissa järjestyksenvalvojista (533/1999) tarkoitettuja järjestyksenvalvojia, jotka sain tapahtumaan ilmaiseksi tekemällä yhteistyösopimuksen Kokemäen Turvallisuuspalvelu Oy:n kanssa. Yhteistyön myötä turvallisuuspalveluyritys sai oman osastonsa messualueelta, jossa he esittelivät muun muassa ikäihmisillekin soveltuvia turvarannekkeita.

Tapahtuman ensiapupäivystys ostettiin Suomen Punaiselta Ristiltä, josta paikalle tuli yhteensä neljä päivystäjää, jotka jakoivat päivän keskenään kahteen osaan. Ensiapuhenkilöstö mitoitettiin ensiavun vastuuhenkilönä toimineen päivystäjän ja minun tekemien arvioiden perusteella tapahtuman riskeistä ja yleisömäärästä. Ensiapupiste päätettiin sijoittaa näkyvälle paikalle esiintymislavan viereiseen varastohuoneeseen varaten pisteeseen vapaa ja tarpeeksi leveä kulkureitti.

Kokoontumislain 16. momentti määrää, että mikäli tilaisuuden järjestämisestä voi aiheutua vahinkoa henkilölle tai omaisuudelle, poliisi voi määrätä yleisötilaisuuden järjestämisen edellytykseksi, että järjestäjällä riittävä vastuuvakuutus mahdollisen korvausvelvollisuutensa varalta. (Kokoontumislaki 530/1990.) Vastuuvakuutuksen hain paikalliselta vakuutusyhtiöltä ja tein heidän kanssaan sopimuksen, jonka myötä he saivat bannerollinsa esille messualueelle ja kaupunki sai vastuuvakuutuksen ilmaiseksi.

Tarjoilussa oli noudatettava sosiaali- ja terveysministeriön asetusta elintarvikkeiden myynnistä ulkotilassa sekä suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta (731/2007), joka ehkäisee yleisötilaisuuksien jätehuollosta ja hygieenisistä olosuhteista aiheutuvia terveyshaittoja. Yleisötilaisuuden järjestäjänä minun tuli tehdä tilaisuudesta ilmoitus ja toimittaa luettelo tapahtumaan tulevista elintarvikemyyjistä viimeistään kaksi viikkoa ennen tapahtumaa valvontaviranomaiselle. Kokemäellä terveysvalvonnasta vastaa Huittisten, Kokemäen, Köyliön ja Säkylän ympäristöterveydenhuolto, jonka terveystarkastaja myöntyi siihen, ettei ilmoitusta tarvinnut tehdä, mutta toivoi saavansa vapaamuotoisen sähköpostin, jossa kerrotaan milloin ja missä tapahtuma on ja mitä tuotteita aiotaan myydä.

3.8 Kuljetukset, liikenteenohjaus ja parkkipaikat

Koska Kokemäki on pinta-alaltaan väkilukuun suhteutettuna melko suuri ja välimatkat ovat pitkiä, päätimme järjestää tapahtumaan ilmaisen yhteiskuljetuksen. Yhteiskuljetuksen järjestämiseen johtaneet päätökset saivat alkunsa pohdinnoista, joissa mietimme ikäihmisiä, joilla ei olisi mahdollisuutta osallistua tapahtumaan pitkän etäisyyden ja autokyydin puutteen vuoksi. Katsoimme, että tasavertaisuuden vaalimiseksi olemme ainakin jollain tavalla velvollisia antamaan kunnan ikäihmisille lähestulkoon yhtäläiset mahdollisuudet osallistua tapahtumaan. Ajattelimme myös, että ilmainen kuljetus olisi erittäin positiivinen asia, mikäli saisimme sen avulla innostettua liikkeelle myös harvemmin erilaisiin tapahtumiin osallistuvia, saati harvemmin kotoaan poistuvia ikäihmisiä.

Kuljetuksien järjestämiseksi otin yhteyttä Lions Club Kokemäen Jokilaakson 2. varapresidenttiin sekä Lions Club Kokemäen 1. varapresidenttiin, jotka ottivat asian järjes-

töjensä kokouksissa esille. Järjestöissä oltiin halukkaita lähteä tukemaan tapahtumaa sponsoroimalla kuljetuksiin vaadittava rahasumma. Summa, jonka olin etukäteen selvittänyt kuljetuspalveluita tarjoavalta Wallin Lines Oy:ltä, jaettiin järjestöjen kesken.

Ilmaisen edestakaisen kuljetuksen lähtöpaikoiksi valittiin Kouvatsan Gulf-huoltoasema ja Kokemäen keskustan linja-autoasema. Kouvatsa valittiin lähtöpaikaksi, koska siellä asuu Kokemäen asukasmäärään nähden merkittävä määrä ihmisiä ja se sijaitsee noin 20 kilometrin päässä messupaikasta. Kokemäen keskustaan, joka sijaitsee noin kahden kilometrin päässä Sataedu-areenalta, päätettiin tehdä pysäys, sillä se ei tehnyt kuljetuksien hintaan merkittävää muutosta ja ajattelimme, että luonnollisesti keskustastakin saattaisi joku tarvita kyytiä. Niin kuljetuksiin liittyviä tiedusteluita kuin varauksia pystyi tekemään soittamalla minulle.

Messupaikalle ohjeistamiseksi teimme vapaaehtoistyöntekijän kanssa 16 kappaletta opaskylttejä (ks. liite 7) teiden varsiin. Puihin kyltteihin lisättiin vielä myöhemmin myös messujen kellonaika. Kylttien tekemisestä päävastuun ottanut vapaaehtoistyöntekijä vastasi myös kylttien pystyttämisestä teiden varsiin ennakkoon sovituille paikoille sekä niiden poiskeräämisestä heti tapahtuman jälkeen. Erillinen liikenteenohjaus päätettiin jättää järjestämättä alueen selkeyden sekä opastavien kylttien vuoksi ja koska arvioimme, että parkkipaikkatilaa Sataedun alueella on niin paljon, ettei liikenne tarvitse sujuakseen erillistä ohjausta. Viidennessä messupalaverissa huomattiin nostaa esille myös areenan sisäänpääsyä lähinnä olevien parkkipaikkojen varaaminen invalidipaikoiksi. Invalidipaikat merkittiin laminoituin tulostein lähihoitajaopiskelijoiden toimesta messuja edeltäneenä valmistelupäivänä.

3.9 Riskit

Ennen messuja piti vielä kartoittaa tapahtuman riskit, jotta niihin osattaisiin varautua ja toimia oikein niiden toteutuessa. Riskien hallitsemiseksi suoritettiin ohjausryhmän messupalavereissa riskien arviointi. Ensin pyrittiin tunnistamaan kaikki riskit, sitten analysoimaan niitä ja sen jälkeen priorisoimaan ne todennäköisyyden ja vakavuuden eli haittavaikutusten perusteella. Riskien valvomiseksi suoritettiin suunnittelua, toimenpiteitä sekä seurantaa.

Merkittävin messuja edeltäneistä riskeistä oli aikataulun pettäminen, joka jo itsessään sisälsi useita eri riskimahdollisuuksia, kuten markkinointimateriaalien valmistumisen myöhästymisen, järjestäjien sairastumistapaukset ja esiintyjien viimehetkiset peruutukset. Tärkeimpänä riskien ehkäisykeinona toimivat aikataulun huolellinen suunnittelu, vielä tekemättömien tehtävien organisointi ja tehokas informaation kulku. Markkinointimateriaalit saapuivat jonkin verran suunnittelemaamme aikataulua myöhemmin, minkä vuoksi olin jo itse tehnyt alustavia juliste- ja messuopasmalleja, joita ei kuitenkaan tarvinnut käyttää. Järjestäjien sairastumistapauksia ei sinänsä ohjausryhmässä tarkemmin mietitty. Hankalin tilanne olisi varmasti ollut, jos olisin itse joutunut jäämään projektista jonkin vakavan tilanteen vuoksi pois, mihin ei kuitenkaan pienen todennäköisyyden vuoksi jääty pohtimaan ratkaisua. Jo pelkkä sopivien puheenpitäjien etsintä venyi tapahtumapäivän puoleiselle viikolle asti, minkä vuoksi palavereita, joissa puheenpitäjäkandidaatteja mietittiin yhteisesti, pidettiin messujen lähestyessä hyvin tiheästi. Sopivia puheenpitäjiä ei ollut niin helppo löytää kuin aluksi kuvittelimme, mutta muiden ohjelmanumeroiden osalta esiintyjävaihtoehtoja messupalavereissa keksittiin runsaasti. Mikäli viime tipan esiintyjäperuutuksia olisi tullut, olisi jo miettimistämme vaihtoehtoista todennäköisesti joku päässyt korvaajaksi.

Messujen aikana huomioitaviin riskeihin kuuluivat ruuhkautuminen, messumaton toimivuus, tekniikan pettäminen, vierailijoiden vähyys ja oikein kohderyhmän paikalle saapuminen sekä niin ikään myös sairastumistapaukset. Messuvieraita, ja erityisesti ikäihmisiä pyrittiin saamaan paikalle mahdollisimman paljon panostamalla vetäviin esiintyjiin ja tapahtumamarkkinointiin. Erityisesti oikean kohderyhmän paikalle saaminen herätti ulkopuolisille henkilöille tapahtumasta kertoessani spekulatiota ja skeptisyyttä. Ongelmaksi nähtiin, että tapahtumasta saattaisivat paremminkin olla kiinnostu-

neita vanhustyön ammattilaiset kuin ikääntyvät ihmiset. Ruuhkautumisen minimoimiseksi messuosastoista ehdotettiin muodostettavan u-kirjaimen muotoinen alue, jolloin saliin ei syntyisi väkijoukossa liian ahtaita käytäviä. Päädyin kuitenkin liitteenä olevaan pohjaratkaisuun, sillä ajattelin neljämetristen käytäväpätkien olevan tarpeeksi leveitä, vaikka vieraita olisi enemmänkin. Tapahtumaa edeltäneenä päivänä asennetun messumaton paikoillaan pysymistä pidettiin pienimuotoisena arvoituksena, minkä vuoksi maton tilaa oli seurattava koko messupäivän. Lisäksi yksi oli sitä mieltä, että se olisi liian liukas, toinen sanoi, että siihen kompastuisi ja kolmas taas väitti, että se olisi liian jähmeää, jolloin sen päälle astuttaessa syntyisi liikaa kitkaa ja seurauksena tapahtuisi kaatumisia. Jonkinasteisesta riskistä huolimatta varoituskyltit päätettiin jättää tekemättä ja riskin huomiointi ohitettiin. Tekniikan pettäminen nähtiin yhtenä riskinä, minkä vuoksi Sataedun sähköasentaja ilmoittautui olevaksi hälytettävissä paikalle koko tapahtuman ajan. Äänentoistoon liittyvien riskien osalta luotettiin äänentoistosta vastanneeseen vapaaehtoistyöntekijään, jolla itselläkin on tapahtumien järjestämisestä ja PA-laitteistojen hallinnasta pitkä tausta. Yhtenä riskinä oli vielä jonkin asian unohtaminen, mikä inhimillisistä syistä oli täysin mahdollista. Asiaan ei kuitenkaan voinut varautua kuin huolellisella suunnittelulla ja asioiden läpikäymisellä uudestaan ja uudestaan koko ohjausryhmän kesken.

3.10 Tapahtumatilojen suunnittelu ja rakentaminen

Tapahtumatilojen suunnittelussa piti huomioida messujen kohderyhmä, tapahtumalle määritellyt tavoitteet, riskit sekä arvioitu kävijämäärä. Messutilan suunnittelua varten olin pyytänyt Sataedulta areenan pohjapiirustukset, joiden avulla mitoitin ja sijoitin näytteilleasettajien messuosastot, kahvion ja esiintymislavan sekä tein arvoin tarvittavasta suojamaton määrästä. Pohjapiirustusta (ks. liite 8) käytettiin myös näytteilleasettajien ja messuvieraiden oppaana alueella kulkemiseen.

Messualueen rakentaminen aloitettiin messuja edeltäneen päivän aamuna kello 7.00, jolloin aloin neljän vapaaehtoistyöntekijän kanssa asentaa lattian suojamattoa, jota olin tilannut areenan varastoon valmiiksi 600 neliömetriä. Suojamaton asentamisen ohella rakensimme talkootyöläisten ja Sataedun sähköasentajan kanssa esiintymislavan, jonka elementit sijaitsivat jo valmiiksi areenan varastohuoneessa. Sovitusti noin kello 9.00

paikalle tulleet vanhuspalvelupäällikkö ja avopalvelupäällikkö huolehtivat tarvittavien materiaalien riittävydestä, vastasivat sisäänpääsyn somistuksista, hankkivat esiintyjien virvokkeet ja kukat sekä auttoivat yleisesti kaikessa, mihin tarvittiin lisäapua. Lähihoitajaopiskelijat toivat osastojensa materiaalit perjantaina puolen päivän aikaan ja auttoivat alueen valmisteluissa suorittamalla heille antamiani tehtäviä, kuten kantoivat tuoleja ja pöytiä, merkitsivät invalidiparkkipaikat sekä kiinnittivät opasteita ja julisteita.

Kaksi vapaaehtoista, jotka pystyttivät myös aiemmin mainitsemani opastekyltit, hakivat Pitkäjärveltä varaamani 28 pöytää noin kello 17.00, minkä lisäksi he toimittivat pöydät vielä messujen jälkeen takaisin Pitkäjärven vapaa-ajan keskuksen. Myöhemmin ilta-päivällä paikalle saapuivat myös esiintymislavan kukkasomistuksista vastanneet henkilöt sekä äänentoistosta talkootyönä vastannut henkilö, joka toi ja kytki kaikki tarvittavat PA-laitteistot perjantai-iltapäivän aikana.

Kullekin näytteilleasettajan messuosastolle oli varattu 2 x 3 metrin alue. Näytteilleasettajille annettiin mahdollisuus tulla laittamaan omia toimipisteitään kuntoon edellisenä iltana kello 19.00 alkaen ja messupäivänä kello 7.00 alkaen. Jokaiselle näytteilleasettajalle oli perjantai-iltaan mennessä tuotu heidän pisteeseensä varaamansa joko 70 x 80 tai 150 x 75 senttimetrin pituinen pöytä ja heidän toivomansa määrä istuimia. Näytteilleasettajapaikat olin merkinnyt lattiaan teipein ja nimilapuvin pohjapiirustuksen mukaisesti ja Sataedun sähköasentaja vastasi siitä, että sähköllisen paikan varanneilla oli osastoissaan pistokepaikat.

Kaikki ei kuitenkaan sujunut niin kuin oli suunniteltu. Messuja edeltäneenä päivänä yksi riski toteutui: Yksi luennoitsijoista kysyi minulta, kenelle voisi antaa tapahtumapäivän aamuna muistitikkunsa, jossa on hänen PowerPoint-esityksensä. Olimme ohjausryhmässä jättäneet täysin huomioimatta, että luennoitsijat ja puheidenpitäjät halusivat todennäköisesti näyttää esitystensä aikana myös visuaalista esitysgrafiikkaa. Totaalisen unohtamisen seurauksena otin kaikkiin luennoitsijoihin yhteyttä ja kerroin, että ottaisivat tikkunsa mukaan, mutta että niille ei välttämättä olisi puutteellisten esiintymisvälineiden vuoksi käyttöä. Aloin järjestelemään asiaa, sain päivän aikana paikalle kaksikin videotykkiä tarvikkeineen, liikuteltavan valkokankaan ja sovin äänentoistosta vastanneen henkilön kanssa, että esityksiä voitaisiin näyttää hänen tietokoneeltaan. Testattamme tykkejä lopputuloksena kuitenkin oli, että hankkimani valkokangas oli tarkoituk-

seen nähden liian pieni, halli oli liian valoisa kuvan heijastamiseksi kuvan 2 taustalla näkyvälle muovipinnalle, joka oli myös materiaaliltaan heikko tarkoituksen kannalta. Salin valaistusta ei pystytty pienentämään sopivaksi, eikä videotykeille ollut sen vuoksi käyttöä.

Muita jo edellisenä päivänä huomioitavia käytännön asioita oli muun muassa jätehuollon toimivuus, saniteettitilojen riittävyys ja esteettömyys, sähköturvallisuus sekä messupaikan siivouksen organisointi. Valmistelupäivän urakointi aloitettiin aikaisin aamulla ja lopetettiin myöhään illalla, mutta lopputuloksena tyhjään salitilaan oli muodostunut viihtyisänoloinen messualue.

4 TAPAHTUMAPÄIVÄ

Tapahtumapäivän aamuna ohjattiin vielä näytteilleasettajat paikoilleen ja perehdytettiin palautteenantopisteessä ja narikassa työskennelleet talkoolaiset tehtäviinsä. Itse messut alkoivat ohjelman mukaisesti kello 10.00 Kokemäen kaupunginvaltuuston puheenjohtajan avauspuheella. Sitä ennen alueelle oli jo kerinnyt tulemaan arviolta muutama kymmenkunta vierasta. Viimeisimmät eri messuosastojen sisäiset järjestelyt alkoivat mielestäni olla juuri avauspuheen alkaessa valmiita ja jännitteinen tunnelma alkoi purkautua hymyinä ihmisten kasvoilla.

Vähitellen ihmisiä alkoi tulla yhä enemmän ja useiden arvioiden mukaan eniten vieraita oli pääesiintyjä Pirkko Mannolan esitysten aikana. Jokaisella ohjelmanumerolla oli kuitenkin runsaasti kuuntelijoita ja jo messujen aikana oli havaittavissa ikäihmisten kiinnostuneisuus hyvin erityyppisistä aiheista ja ohjelmanumeroista. Kukaan esiintyjä ei myöskään peruuttanut esiintymistään, ja kaikki eteni suunnitelman mukaisesti aikataulussa. Itse olin kiittämässä ja jakamassa esiintyjille ja panelisteille ruusuja heidän ohjelmanumeroidensa jälkeen. Jaettujen ohjelmaoppaiden määrän perusteella messuilla kävi päivän aikana kaiken kaikkiaan noin 450 henkilöä, johon on laskettu myös kaikki tapahtuman järjestelyyn osallistuneet, näytteilleasettajat sekä esiintyjät. Vierailijoiden määrään oltiin varsin tyytyväisiä ja erityisesti siihen, että tapahtuma oli vetänyt paikalle selvästi juuri sen kohderyhmään kuuluvia ikäihmisiä.

KUVA 3. Panoraamakuva messualueesta esiintymislavalta kuvattuna
Kuva Janne Sivonen

Eri messuosastojen tarjonnasta oltiin tasaisesti kiinnostuneita, eikä ilmoittautuneista näytteilleasettajista puuttunut yhtään. Näytteilleasettajat olivat pääasiassa tyytyväisiä paikkoihinsa. Vain narikan viereisillä paikoilla olleet näytteilleasettajat kertoivat kylmän vedon vaivanneen päivän ajan ja osaa harmitti, etteivät he kuulleet esityksiä osas-

toillensa asti. Äänentoisto päätettiin messutapahtuman luonteen vuoksi tehdä selkeästi kuuluvaksi noin puoleen väliin asti salia, jotta messuosastoilla pystyisi keskustelemaan tarvitsematta puhua koväänisesti. Muiden näytteilleasettajien tavoin myös lähihoitajaopiskelijat kertoivat olleensa positiivisesti yllättyneitä tapahtumasta ja toimipisteidensä toiminnan vetävyydestä. Itse sain päivän aikana runsaasti kommentteja tapahtumasta ja siihen liittyneistä järjestelyistä, jotka koettiin pääosin erittäin positiivisiksi.

KUVA 4. Yksi Sataedun lähihoitajaopiskelijoiden messuosastoista. Kuvassa opiskelijat Susanna Raittinen, Suvi Kaija ja Leena Honkamäki
Kuva Paavo Valtanen

että siihen olisi kukaan kompastunut. Se ei myöskään ollut liian liukas tai tahmea ja toimi jopa hyvänä tanssialustana. Messumatto nähtiin merkittäväksi tekijäksi myös alueen viihtyvyyden sekä äänentoiston parantamisen kannalta. Tekniikan puolesta kaikki toimi moitteettomasti videotykkiä lukuun ottamatta, eikä Sataedun sähköasentajaa tarvinnut vaivata päivän aikana.

Ylivoimaisesti suurin pettymys oli ilmaista kuljetuspalvelua käyttäneiden ihmisten vähyys. Ennen tapahtumaa vain yksi ihminen oli ilmoittautunut käyttävänsä kuljetuspalvelua, minkä johdosta kävimme viimeisessä messupalaverissakin keskustelua siitä, peruutaanko kuljetukset kokonaan. Kuljetukset päätettiin kuitenkin toteuttaa, koska olimme mainostemme yhteydessä luvanneet sellaiset järjestää.

Riskien hallinta selvästi onnistui, sillä tapahtuma sujui varsin moitteettomasti. Ainoa ei-toivottu vahinko, joka pääsi tapahtumaan, oli juontajan kaatuminen hänen noustessaan esiintymislavalle. Onneksi hänelle ei kuitenkaan käynyt pahemmin ja tapahtumaa voitiin jatkaa normaalisti. Messumatto nousi narikanpäätyisessä kulmassa hieman kuprulle, mikä ei kuitenkaan haitannut niin paljoa,

5 PALAUTTEET

Palautteenkeruussa käytettiin tekemiäni kyselylomakkeita, jotka oli suunniteltu erikseen vieraille ja yhteistyötahoille. (ks. liitteet 9 & 10.) Lomakkeita oli jaossa palautteenantopisteessä, jossa oli myös pöytiä, tuoleja, kyniä ja lokerikot lomakkeiden täyttämistä ja palauttamista varten. Messuvieraille tarkoitetun lyhyen kyselylomakkeen pyrin tekemään mahdollisimman yksinkertaiseksi ja nopeasti täytettäväksi. Palautteenantopisteessä toimi vapaaehtoistyöntekijä, joka auttoi apua tarvitsevia lomakkeen täyttämässä. Palautteenkeruuta pyrittiin tehostamaan jakamalla lomakkeita ja kyniä kahviossa istuville vieraille, minkä lisäksi juontaja pyysi muutamaan otteeseen kaikkia antamaan tapahtumasta palautetta.

Vieraille kohdistettuun kyselyyn vastasi 53 ihmistä, joista 27 oli yli 65-vuotiaita. Vierasmäärän ollessa noin 350 kyselyn vastausprosentiksi tuli noin 15 prosenttia. Kysyttäessä, minkä arvosanan (4–10) vieraat antaisivat tapahtumalla, keskiarvoksi tuli tasan 9. Arvosanat liikkuvat pääasiassa akselin 8–10 välillä, mutta joukossa oli myös yksi nollan. Täysiä kympejä oli peräti 19 kappaletta. Jotta vieraat olisivat antaneet tapahtumalle yhden numeron paremman arvosanan, palautteiden perusteella messuilla olisi pitänyt olla maistiaistarjoilua, lisää laulua, paremmat opasteet teiden varsissa, terveydenhuollon luento sekä enemmän invalidiparkkipaikkoja, näytteilleasettajia ja paneelikeskustelua. Monet vastasivat, ettei messuille tarvittaisi enää mitään ja että ne ovat hyvät juuri tällaisinaan. Suhteellisen moni oli myös jättänyt vastaamatta kohtaan, jossa kysyttiin, mitä pitäisi olla toisin, että antaisit yhden numeron paremman arvosanan. Lomakkeiden perusteella messuilla vieraita miellyttivät eniten monipuolisuus ja tunnelma, Pirkko Manolan esitys, mielenkiintoiset näytteilleasettajien osastot ja heidän tekemänsä testit sekä ystävien tapaaminen. Kuitenkin kaikki esitykset koettiin tärkeiksi ja mielenkiintoisiksi jokaisen ohjelmanumeron saadessa erikseen kehuja. Myös siihen oltiin erittäin tyytyväisiä, että kaikki oli ilmaista. Kysyttäessä vapaata sanaa messuista saatiin lähestulkoon pelkästään positiivista palautetta. Joukossa oli muun muassa seuraavanlaisia kommentteja:

Hienoa, että Kokemäellä järjestetään tällaista!

Tämäntapaisia esityksiä jatkossa toivomme. (Olen 80v)

Toivon, että messuista tulee jokavuotiset.

Hyvä ohjelma!

Upea satsaus! Suurkiitos!

Näytteilleasettajille, opiskelijoille, esiintyjille ja muille yhteistyötahoille tarkoitettuja kyselylomakkeita palautettiin yhteensä 54 kappaletta, joiden keskiarvosanaksi tuli 8,7. Kysely oli tehty hieman laajemmaksi kuin messuvieraille suunnattu lomake ja sen tarkoituksena oli tuottaa tarkempaa tietoa tapahtuman ja järjestelyjen sujuvuudesta. Kaikki palautetta antaneet näytteilleasettajat näkivät tapahtuman sisällön tarkoituksenmukaiseksi ja palvelevan erityisesti sen kohderyhmää. Sisältöä kommentoitiin monipuolisiksi, hyvin suunnitelluksi ja nimenomaan tapahtuman kohderyhmälle suunnatuksi. Erityisen hyväksi messuilla yhteistyötahot mainitsivat kokonaisuuden, ilmapiirin, vieraiden runsaslukuisuuden ja kiinnostuneisuuden, tapahtuman monipuolisuuden, pääesiintyjävalinnan ja luennot sekä käytännön järjestelyiden toimivuuden. Kehittämisideoina palautteista saatiin vesipisteen lisääminen messualueelle, lasten esitysten lisääminen ohjelmaan sekä kuntosalipalvelujen ja kodinhoitoon liittyvien palvelujen, kuten pihanhoitopalveluiden, esittely. Yksi esiintyjistä antoi negatiivista palautetta puutteellisista esiintymisvälineistä. Valtaosa ei nähnyt, että messuilta olisi erityisemmin puuttunut mitään, eikä keksinyt, mitä voitaisiin tehdä sen hyväksi, että messuvieraiden tarpeet tulisivat vielä paremmin huomioiduiksi. Järjestelyihin oltiin pääosin tyytyväisiä, mutta osa mainitsi näytteilleasettajien pöydät kooltaan liian pieniksi, vaikka koot olikin ilmoitettu heille ennakkoon. Osa koki messuosastonsa liian pieneksi ja yksi olisi toivonut lisää saniteetti-tiloja. Eniten muutosta kaivattiin äänentoistoon, josta toivottiin selkeämpää ja kuuluvaksi selkeästi myös salin toiseen päähän. Yhteistyöntekijöiltä kysyttiin lomakkeessa myös, kokivatko he saaneensa tarpeeksi ennakkotietoa tapahtumasta ja saivatko he messupaikalla riittävät toimintaohjeet. Vastausten perusteella tiedonkulku ja ohjeistus näyttivät toimineen oikein hyvin, mutta muutama vastasi, että tapahtumaa olisi voinut markkinoida paremmin.

6 JOHTOPÄÄTÖKSET

Keskeisimmiksi kaikista palautteista kumpuaviksi asioiksi voidaan mainita, että tapahtuman sisältö palveli kohderyhmää ja kaikesta, mitä oli tarjolla, oltiin kiinnostuneita. Messut koettiin monipuolisiksi, laadukkaasti järjestetyksi mukavaksi tapahtumaksi, jossa sai tietoa tärkeistä asioista ja jossa näki paljon tuttuja ihmisiä. Messuilla oli asioita, joihin oltiin tyytyväisiä ja jotka samanaikaisesti herättivät kritisointia. Näihin ristiriitaisista palautteista saaneisiin asioihin kuuluivat äänentoisto, markkinointi, huumoripitoisuus ja näytteilleasettajien määrä. Erityisesti näytteilleasettajat antoivat palautetta heikosta esitysten kuuluvuudesta, kun yhtäaikaan toiset kertoivat esitysten äänen välillä häirinneen heidän toimintaansa osastolla. Moni mainitsi äänentoiston kuuluneen juuri sopivasti. Vastaavasti joidenkin mielestä tapahtumaa olisi voinut markkinoida paremmin, kun joidenkin mielestä markkinointi oli suoritettu erittäin hyvin. Toisten mielestä näytteilleasettajia oli sopivasti tai jopa yllättävän paljon ja osa mainitsi, että niitä olisi voinut olla enemmänkin. Yksi kommentoi tapahtuman huumoripitoisuutta heikoksi, mutta suurimman osan mielestä tapahtuman ilmapiiri oli juuri sopivan rento.

On selvää, että tapahtumaa järjestäessä tulee tehtyä ratkaisuja, jotka eivät tyydytä kaikkia. Esimerkiksi esitysten äänten selkeästä kuulumisesta vain puoliväliin messualueella olin itse erittäin tyytyväinen, sillä muuten ääni olisi haitannut liikaa näytteilleasettajien toimintaa ja mielestäni alueen desibelit olisivat nousseet muutenkin liian suuriksi. Esitysten kuuluminen salin toiseen päähän ei myöskään ollut mielestäni relevanttia, sillä juuri salin toinen pääty oli suunniteltu esityksiä seuraavia messuvieraita, ei näytteilleasettajia varten. Puheiden ja luentojen pitäjiä olisi kylläkin voinut ennakkoon informoida mikrofonin pitämisestä lähempänä suuta, jotta ääni kuuluisi selvemmin.

Havaintojeni mukaan tärkeimpiä menestystekijöitä onnistuneen tapahtuman taustalla olivat innostuneet ja motivoituneet tekijät, kaikille yhteiset tavoitteet, hyvä suunnittelu-työ sekä laadukas tiedonkulku.

6.1 Tavoitteiden saavuttaminen

Tapahtuman tavoitteissa määriteltiin, että tarkoituksena on luoda tapahtuma, joka lisää ikääntyvien ihmisten hyvinvointia, vahvistaisi heidän voimavarojaan ja joka olisi myös viihtyisä. Kohderyhmän hyvinvoinnin lisääntymistä ja voimavarojen vahvistumista ei mitattu konkreettisesti, eikä niiden mittaaminen käytännössä ollut millään tavoin tarkoituskaan. Ikäihmisten runsaasta osallistumisesta, positiivisesta palautteesta ja ilmapiiristä voidaan kuitenkin päätellä kohderyhmän ja aiheesta kiinnostuneiden viihtyneen tapahtumassa. Tapahtuman sisällön, niin ohjelman kuin näytteilleasettajien toimipisteiden saamien kiitettävien kommenttien perusteella voidaan vetää se johtopäätös, että vieraat hyötyivät eri asiasisällöistä. Todennäköisesti ikäihmiset myös saivat tavoitteiden mukaisesti lisää tietoa heille suunnatuista palveluista ja tukimuodoista sekä turvallisuuden lisäämisen keinoista, sillä kaikkea edellä mainittuihin liittyvää oli tarjolla.

Saadut palautteet käytiin läpi ohjausryhmän arviointipalaverissa 22.10.2013, jossa tarkoituksena oli arvioida tapahtuman onnistuneisuutta. Vierasmäärän ollessa noin 300 ja tapahtuman sujuttua ongelmitta määrälliset ja laadulliset tavoitteet nähtiin saavutetuiksi ja messut erittäin onnistuneiksi. Lisäksi oli positiivista kuulla, miten arvokkaaksi myös opiskelijat ja näytteilleasettajat kertoivat kokeneensa messuille osallistumisen ja tiedonjakamisen ikäihmisille. Opiskelijoiden ohella todettiin koko Sataedun suhtautumisen projektiin olleen erinomaista. Arviointipalaverissa annettiin suullista palautetta ohjausryhmän jäsenille, joiden väliseen tiimityöskentelyyn oltiin erittäin tyytyväisiä. Itse sain positiivista palautetta erityisesti panostuksestani projektin eteen, rauhallisuudestani sekä stressinsietokyvystäni. Muihin ikäihmisten messutapahtumiin Voimaa vanhuuteen -messuja verratessaan ohjausryhmän jäsenet kertoivat tapahtuman olleen erinomainen suoritus, sillä suhteessa käytettyihin resursseihin oltiin saatu aikaiseksi hyvin paljon ja tilaisuuden sisältö oli ollut laadukas ja monipuolinen.

6.2 Seuraavia mahdollisia ikäihmisten messuja ajatellen

Koska messut saivat runsaasti positiivista palautetta ja tapahtumalle toivottiin jatkoa, päätin kirjoittaa oman luvun asioista, joita kannattaisi pohtia, jos Kokemällä aiotaan vielä jatkossakin järjestää samankaltaisia tapahtumia. Tietenkin tarkoituksena on myös

se, että havaintoja ja ideoita voitaisiin hyödyntää muuallakin ikäihmisille suunnattuja tapahtumia järjestettäessä.

Seuraavissa kappaleissa perehdytään messuprojektin hallintaan, mahdolliseen messuteeman laajentamiseen sekä muihin erilaisiin kehittämisajatuksiin ja asioihin, joihin kannattaa kiinnittää huomiota. Kehitysideat ovat palautteista kumpuavia ajatuksia, sekä itsessäni että ohjausryhmän palavereissa heränneitä ideoita.

Messuprojektin hallinta

Seuraavia messuja ajatellen päällimmäisimpänä ajatuksena mieleeni nousee useamman opiskelijan ottaminen mukaan messuprojektin vetämiseen, jolloin vastuualueita pystytetään jakamaan useamman henkilön kesken, mikä mahdollistaisi laadukkaamman keskittymiseen tiettyihin osa-alueisiin ja sitä myötä entistä paremman lopputuloksen. Vastuualueet voisi jakaa esimerkiksi siten, että yksi opiskelijoista toimisi messupäällikkönä, yksi ottaisi vastuun markkinoinnista, yksi ohjelmasta ja yksi messuosastoista. Messupäällikön rooli olisi vastaava kuin omani tässä projektissa, mutta muiden osa-alueiden ollessa toisten vastuulla hänen tehtävänsä ei kuormittuisi liian suureksi. Messupäällikölle voisi kuulua kokonaisuudesta vastaamisen ohella esimerkiksi sponsorituen hankkiminen ja lupa-asioden hoitaminen. Markkinoinnista, ohjelmasta ja messuosastoista vastaaminen ovat tehtäväkokonaisuuksina melko tasaisesti jakautuvia ja olisivat työmäärällisesti verrattavissa myös messupäällikön sarkaan. Tietenkin, kuten hyvään tiimityöskentelyyn kuuluu, projektiryhmä voisi jakaa tehtäviä keskenään joustavasti heille sopivimmalla tavalla.

Sen lisäksi, että opiskelijaryhmä voisi toteuttaa messut yhtenä yhteisenä opinnäytetyönä, voidaan messuja järjestettäessä pohtia useamman opinnäytetyön yhdistämistä, sillä opinnäytetöitä tehdään paljon jo yhden messuosastonkin suunnittelusta ja toteutuksesta. Messujen järjestämistä useampana opinnäytetyönä kannattaa myös lähipaikkakuntien koulutustarjonnan huomioida laajemmin, jolloin messujen projektiryhmään saataisiin eri alojen tulevia ammattilaisia.

Projektiryhmän muodollisesta järjestäytymisestä kannattaa myös keskustella ja miettiä esimerkiksi rekisteröidyn yhdistyksen perustamista. Yhdistyksen organisaatiomuodossa vedetty projektityö voisi olla ulospäin uskottavampi ja verotuksenkin kannalta kätevä ratkaisu.

Onnistuneen tapahtuman luomiseksi kannattaa mielestäni vaalia jo mainitsemiani menestystekijöitä, joiden lisäksi suosittelen kiinnittämään huomiota projektityön selkeyteen, selvästi ilmaistuihin odotuksiin, rooleihin ja työnjakoon sekä kaikkien osallistujien arvojen huomioonottamiseen. Jos projekti on liian sekava, työnjako ei ole tasaista tai suunnitelma aiheuttaa tekijöissä ristiriitaisia tunteita, saattaa innostuneestikin projektiin lähteneiden motivaatio lopahtaa.

Teeman laajentaminen

Kokemäen yhteiskoululla järjestettiin viikko Voimaa vanhuuteen -messujen jälkeen lapsiperheille ja nuorille suunnatut ”Lasten ja nuorten hyvinvointimessut”. Messuilla tarjottiin tietoa lapsiperheiden palveluista, minkä lisäksi paikalla oli lelunvaihtotori ja harrastusesittelyjä. Kyseiset messut olivat myös Kokemäen kaupungin järjestämät. Jatkossa eri osastojen yhteistyökuvioita voitaisiin miettiä laajemmin myös messujen järjestämisen suhteen esimerkiksi seuraavien kysymysten valossa: Voitaisiinko eri ikäryhmille suunnattuja paikallisia messutapahtumia yhdistää esimerkiksi pelkiksi hyvinvointimessuiksi? Mitä positiivisia vaikutuksia tapahtumien yhdistämisellä voisi olla? Entä kuinka paljon eri ikäryhmille suunnattuja sisältöjä jouduttaisiin supistamaan ja mitkä olisivat negatiiviset vaikutukset? Tulisiko tapahtumasta tehdä tällöin kaksipäiväinen?

Muita käytännön kehitysideoita ja huomioonotettavia asioita

Järjestämiemme messujen budjetista meni suuri osuus messumattoihin, jotka oli hankittava hallin parkettilatian pinnan asianmukaiseksi suojaamiseksi. Mahdollisista messupaikoista Kokemäellä Sataedu-areena toimii pohdintojemme mukaan parhaana tapahtuman järjestämispaikkana ja se todettiin myös messujen arviointipalaverissa erinomai-

seksi tilaratkaisuksi. Mikäli messuja järjestetään vielä jatkossa samassa paikassa, on kaupungilla nyt jo valmiina alueelle tarvittava määrä suojamattoa, minkä johdosta tapahtuma pystytään tekemään huomattavasti pienemmällä budjetilla. Pienemmällä budjetilla toimimiseksi kannattaa miettiä erityisesti myös kaikkia ratkaisuja markkinoinnin suhteen. Adekvaattiin pääesiintyjään kannattaisi mielestäni jatkossakin sijoittaa ja kiinnittää esiintyjä jo tarpeeksi aikaisessa vaiheessa, sillä heidän kalenterinsa ovat usein täynnä useamman kuukauden päähän. Aikainen esiintyjän varaaminen kannattaa huomioida myös tunnettujen luennoitsijoiden kohdalla.

Messuvieraat ja näytteilleasettajat toivoivat messuille vielä maistiaistarjoilua, terveydenhuollon luentoa, vesipistettä, ikäihmisille suunnattua kuntotestiä, lasten esitystä, kuntosali- ja kodinhoitopalveluiden sekä ikäihmisille tarkoitettujen huonekalujen esittelyä. Vieraiden ja näytteilleasettajien esittämien kehittämisideoiden lisäksi itse ajattelin, että muun muassa seuraavia, näiltä messuilta puuttuneita teemoja voitaisiin jatkossa käsitellä vastaavanlaisessa tapahtumassa: hammashuolto, terveellisten elämäntapojen merkitys hyvinvointiin, eläkeiän tuomat elämänmuutokset, iäkkään ihmisen hyvien yöunien edellytykset ja lääkkeiden käyttö. Kannattaa myös huomioida, että jos messualueen suhteen aiotaan käyttää samaa pohjaratkaisua, mahtuisi saliin vielä hyvin muutama näytteilleasettaja enemmän. Näytteilleasettajille kannattaa myös ilmoittaa ennen messuja, että messuosastoja ei saa alkaa purkaa ennen tapahtuman päättymisajankohtaa.

Koska kuljetusjärjestelyiden organisointi on siis aikaa ja rahaa vievää toimintaa, eikä tämänkertaisten järjestelyiden lopputuloksena ollut kuin yksi kuljetuksia käyttänyt henkilö, kannattaa kuljetusten järjestämistä miettiä erittäin kriittisesti. Mikäli ilmaisia kuljetuksia aiotaan kuitenkin vielä jatkossa järjestää, ne kannattaa organisoida uudella tavalla. Kuljetuksista kannattaa tiedottaa paremmin ja ilmoittaa erittäin hyvissä ajoin. Mainonnan yhteyteen kannattaisi varmaan lisätä myös peruuntumisvaihtoehto, jos kyytiä tarvitsevia ei olekaan montaa.

Palautteenkeruusta kannattaa tehdä tehokkaampaa kuin se oli tapahtumassamme. Vaikka juontaja pyysi pariin otteeseen vieraita antamaan tapahtumasta palautetta ja lomakkeita ja kyniä toimitettiin kahviossa istuville ihmisille, saatiin palautetta suhteellisen vähän, noin kuudesosalta vierailijoista. Arviointipalaverissa palautteenkeruun tehosta-

miseksi heitettiin ilmaan idea kiertävästä palautteenkerääjästä, mikä arvioiden mukaan vähentäisi kynnystä lomakkeen täyttämiseen.

Yhtenä innovatiivisena kehittämissajatuksena esitettiin, että esiintymislavan luona olisi videotykki, joka oli käytössä monipuolisesti eri tarkoitusta varten. Sen lisäksi, että luennoitsijat pystyisivät käyttämään sitä osuuksissaan, se näyttäisi koko tapahtuman ajan elävää kuvaa alueella toimivan kuvaajan videokamerasta. Jos esiintyjällä ei olisi esimerkiksi PowerPoint -esitystä, esitys näkyisi suurempana myös salin toiseen päähän ja kun juontaja kiertäisi messuosastoiden luona haastattelemassa näytteilleasettajia, kameramies olisi hänen mukanaan. Ajatuksen taustalla on, että tällöin tapahtuma vaikuttaisi entistä ammattimaisemmin ja laadukkaammin tehdyttä, kun samanaikaisesti tapahtuma tulisi huolellisesti dokumentoiduksi. Resurssillisesti toteuttamisen ei arvioitu olevan haastavaa, sillä kuvaamisen suunnittelusta ja toteuttamisesta voitaisiin hyvinkin olla eri oppilaitoksissa kiinnostuneita. Näillä messuilla täysin unohdetut videotykin järjestäminen ja heijastetun kuvan selkeä näkyminen kannattaa testata ajoissa.

Vaikka messuja jatkettaisiin kohdistamalla tapahtuma edelleen ikääntyville ihmisille, voitaisiin lasten tekemien ohjelmanumeroiden lisäämistä ohjelmaan ja lapsille tarkoitettun leikkipisteen sijoittamista alueelle harkita. Lasten leikkipisteen sijoittamista mietittiin myös näiden messujen palaverissa, mutta siihen ei kuitenkaan päädytty, eikä tapahtumassa havaintojen mukaan ollutkaan kovin montaa lasta. Leikkipiste tai muu lapsille tarkoitettu ohjelma voisi kuitenkin houkutella paikalle lapsiperheitä, minkä arvioidemme mukaan ikäihmisetkin kokisivat mielekkääksi. Näslindh-Ylispangarin (2012, 17) mukaan ikäihmiset kokevat elämänsä merkitykselliseksi toimiessaan kulttuurinsiirtäjinä. Kulttuurinsiirtämisen näkemyksen kautta olisikin arvokasta, jos vanhukset ja lapset pääsisivät toimimaan yhdessä; tämä myös lähentäisi sukupolvia toisiinsa ja olisi täysin järjestettävissä.

7 POHDINTA

Messuprojekti alkoi käytännössä vuoden 2013 tammikuussa ja konkretisoitui lokakuun viidentenä päivänä järjestettyyn tapahtumaan, minkä jälkeen pidettiin vielä ohjausryhmän arviointipalaveri. Lisäksi itselläni oli edessä vielä opinnäytetyön kirjoittaminen. Vaikka projekti ei olisi suoranaisesti vaikuttanut ikääntyneiden ihmisten hyvinvointiin, voitiin pitkälle projektille asetetut tavoitteet myöntää saavutetuiksi, sillä tapahtuman arvioitiin vaikuttaneen välillisesti. Hyvinvoinnin subjektiivisuuden, moninaisuuden ja vaikean mittaamisen vuoksi tapahtuman vaikutuksia sen kohderyhmän hyvinvointiin olisi ollut erittäin haastavaa mitata. Tapahtuman konkreettisten ja välittömien vaikutusten mittaaminen ei myöskään sisällynyt opinnäytetyön tavoitteisiin.

Henkilökohtaisten motiivien läpikäynti ja reflektointi ovat arvokkaita menetelmiä työssä jaksamiseen. Itselle kannattaa asettaa tavoitteet, joita kohti projektissa on suuntaamassa. Ennen isoon projektiin lähtemistä tulee miettiä, paljonko on valmis uhraamaan sen eteen aikaansa, mihin voisi kyetä, mitä itsellä on annettavaa, miksi tekisi ja mitä siitä voisi itse saada. Kun on motivoitunut ja kokee työn ja siitä saadun kokemuksen arvokkaaksi, tekemisestä tulee mielekästä ja antoisaa. Omia tavoitteitani projektiin lähtiessä ja sen aikana olivat ikäihmisten kunnioittaminen ja sen osoittaminen, eettinen ja yhteiskunnallinen vaikuttaminen, oman ammatillisen osaaminen kasvu, kuten organisointi-, vuorovaikutus- ja projektinvetämistaitojen oppiminen. Katsoin myös tärkeäksi herättää tapahtuman avulla erilaisia ajatuksia ja keskustelua, sillä näin, että vasta ihmisten välisestä vuorovaikutuksesta seuraavalla tiedostamisella voidaan saada aikaan laajempaa muutosta niin asenteissa kuin palveluissakin.

Itselläni oli projektissa suuri vastuu ja melkoinen määrä työtäkin, eikä projektin toteuttaminen aina ollut helppoa – varsinkaan siksi, että kyseessä oli ensimmäinen toteuttamani projekti. Valtaosaksi koin tekemisen kuitenkin mielekkääksi, ja vasta noin kaksi viikkoa ennen tapahtumapäivää itselleni tuli osittain epävarma olo siitä, tulisiko tilaisuus onnistumaan suunnitellusti. Muutaman päivän aikana olo normalisoitui ja tuntui, että stressasin sitä vähemmän, mitä lähempänä messuja oltiin, mihin myös hyvällä ohjausryhmällä oli varmasti osuutensa. Vastaavanlaisiin projekteihin mukaan lähdetessä

onkin tärkeää, että työryhmä asettaa projektille yhteiset tavoitteet ja ryhmän jäsenet ovat toistensa tukena. Yhteen hiileen puhaltaminen, vuorovaikutustaidot ja tiimityöskentelytaidot korostuvat laajassa ja pitkäjänteisessä työssä, jota pelkästään yksi ihminen ei pysty suorittamaan.

Tapahtuman tavoitteiden saavuttamisen ohella koin saavuttaneeni henkilökohtaiset tavoitteeni. Sain mielestäni aikaiseksi jotakin konkreettista ja ihmisille ilon tunteita tuottanutta hyvää. Tämän lisäksi koin projektin opettaneen ja kasvattaneen minua henkisesti. Tulevaisuudessa projektityöskentely ja erityisesti erilaisten tapahtumien järjestäminen on itselleni varmasti helpompaa.

LÄHTEET

- Aira, Marja 2008. Iäkkäät ja alkoholi. Teoksessa Sirpa Hartikainen & Eija Lönnroos (toim.) 2008. Geriatria – arvioinnista kuntoutukseen. Helsinki: Edita, 267–270.
- Airaksinen, Timo 2002. Vanhuuden ylistys. Helsinki: Otava, 9.
- Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry 2013. Toimintasuunnitelma 2013. 22.3.2013. Viitattu 9.1.2013.
http://www.ehyt.fi/easydata/customers/ehyt/files/julkaisut/tosu_2013_valtuustolle_valmis.pdf.
- Gothóni, Raili 2007. Vanhana ja arvostettuna – dialoginen essee vanhuudesta. Teoksessa Kimmo Harra; Taimi Tulva & Ilkka Uusitalo (toim.) 2007. Vanhuuden monet kasvot. Helsinki: Okka, Opetus-, kasvatus- ja koulutusalojen säätiö, 11–17.
- Heikkinen, Eino & Marin, Marjatta 2002. Vanhuuden voimavarat. Helsinki: Tammi, 6.
- Heimonen, Sirkka-Liisa & Pajunen Hannu 2012. Mielen terveys vanhuudessa. Helsinki: Edita, 11.
- Helin, Satu 2002. Palvelujärjestelmä iäkkään ihmisen voimavarojen tukijana. Teoksessa Eino Heikkinen & Marjatta Marin (toim.) 2002. Vanhuuden voimavarat. Helsinki: Tammi, 35–67.
- Helminen, Pirjo & Karisto, Antti 2005. Vanhustyö muuttuvassa hyvinvointivaltiossa. Teoksessa Paula Koistinen & Eija Noppari (toim.) Laatus vanhustyöhön. Helsinki: Tammi, 9–18.
- Holappa, Niina 2013. Projektipäällikkö. Prizztech / Living Lab – Käyttäjälähtöistä hyvinvointia Satakuntaan -hanke. Henkilökohtainen tiedonanto 9.9.2013.
- Huttunen, Jussi 2012. Elinikä ja elinajanodote. Teoksessa Lääkärikirja Duodecim. Viitattu 20.3.2014.
http://www.terveyskirjasto.fi/terveyskirjasto/tk.koti?p_artikkeli=dlk01025.
- Hyyppä, Markku 2013. Sosiaalinen pääoma ja vanheneminen. Teoksessa Eino Heikkinen; Jyrki Jyrkämä & Taina Rantanen (toim.) 2013. Gerontologia. Helsinki: Duodecim, 101–110.
- Häyrinen, Eija & Vallo, Helena 2012. Tapahtuma on tilaisuus: Tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. Helsinki: Tietosanoma Oy.

- Ikäinstituutti 2012. Voimaa vanhuuteen -ohjelma. 27.11.2012. Viitattu 9.12.2013.
<http://www.voimaavanhuuteen.fi/fi/voimaa+vanhuuteen+-ohjelma/>.
- Järjestyslaki 2003/612, 27.6.2003. Viitattu 4.2.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2003/20030612#L6>.
- Kivelä, Sirkka-Liisa 2012. Hyviä vuosia: arvokas ja turvallinen ikääntyminen. Helsinki: Kirjapaja, 9–10 & 13.
- Kokoontumislaki 1999/530, 22.4.1999. Viitattu 4.2.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990530>.
- Koskinen, Simo 2006. Kohtaaminen, sosiaaligerontologisen tutkimuksen valossa elämän tarkoituksellisuuden kokemuksen merkitys vanhuudessa. Viitattu 11.1.2014. <https://www.yumpu.com/fi/document/view/10410389/simo-koskinen-emeritusprofessori-lapin-yliopisto-sosiaalityon-laitos->
- Koskinen, Simo 2007. Ikäihmisten asema Suomessa ja ikääntymisen käsityksiä. Teoksessa Kimmo Harra; Taimi Tulva & Ilkka Uusitalo (toim.) Vanhuuden monet kasvot. Helsinki: Okka, Opetus-, kasvatus- ja koulutusalojen säätiö, 18–49.
- Kostilainen, Harri 2013. Tutkija, VTM, Diakonia-ammattikorkeakoulu. Pori. Luento 22.11.2013.
- Laki järjestyksenvalvojista 1999/533, 22.4.1999. Viitattu 4.2.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1999/19990533>.
- Leinonen, Satu & Noppari, Eija 2005. Vanhuksen kokonaisvaltaista terveyttä edistävä mielenterveys. Teoksessa Paula Koistinen & Eija Noppari (toim.) Laatus vanhustyöhön. Helsinki: Tammi, 36–91.
- Moisio, Pasi; Karvonen, Sakari; Simpura, Jussi & Heikkilä, Matti 2008. Suomalaisten hyvinvointi 2008. Helsinki: Sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus, 14.
- Nuutinen, Marika 2006. Paikallismessujen järjestäminen – Case: Nastolan Yritysmessut 3.–4.5.2005. Lahden ammattikorkeakoulu. Liiketalouden koulutusohjelma. Markkinoinnin opinnäytetyö.
- Näslindh-Ylispangar, Anita 2012. Vanhuksen terveyden, hyvinvoinnin ja hyvän elämän edistäminen. Helsinki: Edita.
- Ojanen, Soile 2003. Tiedota tehokkaasti. Opas mediasuhteisiin. Helsinki: Edita Prima Oy.

- Pelastuslaki 2011/379, 29.4.2011. Viitattu 4.2.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2011/20110379>.
- Rajainmäki, Nina 2013. Kokemäen vanhuspalvelut – Palvelutarveselvitys 25.3.2013. Innosata Oy. Viitattu 20.1.2014. http://kokemaki-fi-bin.directo.fi/@Bin/375836231460f349830196bd58cf393c/1372255847/application/pdf/231982/Raportti_vanhuspalvelut_Kokem%C3%A4ki.pdf.
- Sarvimäki, Anneli 2013. Vanheneminen eri kulttuureissa ja etnisissä ryhmissä. Teoksessa Eino Heikkinen; Jyrki Jyrkämä & Taina Rantanen (toim.) 2013. Gerontologia. Helsinki: Duodecim, 92–100.
- Sattilainen, Riitta 2013. Aluetyöntekijä. Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry. Tampere. Henkilökohtainen tiedonanto 19.9.2013.
- Seppälä, Ritva 2013. Vanhuspalvelujen kehittämisasiantuntija. Ikäkeskus. Eura. Henkilökohtainen tiedonanto 30.9.2013.
- Sosiaali- ja terveysministeriön asetus elintarvikkeiden myynnistä ulkotilassa sekä suurten yleisötilaisuuksien hygieenisistä järjestelyistä ja jätehuollosta 2007/731, 26.6.2007. Viitattu 4.2.2014.
<http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/2007/20070731>.
- Suomen Vammaisurheilu ja -liikunta VAU ry i.a. Ilo liikkua. Viitattu 9.1.2013.
http://www.vammaisurheilu.fi/fin/harrasteliikunta/harrasteliikunta/ilo_liikkua/.

LIITE 1: Mainosjuliste

VOIMAA VANHUUTEEN -MESSUT

LA 5.10.2013
KLO 10.00-16.00

Ohjelma

JUONTO: JUHANI MERIKALLIO

- 10.00 AVAUSPUHE
- 10.05 JUHLAPUHE
- 10.30 LUENTO: "ARKI HAASTAA JA HARJOITAA - LIIKKUMISEN HYÖDYT IKÄÄNTYESSÄ"
- 11.00 PIRKKO MANNOLA
ESIINTYY ORKESTEREINEEN
- 11.45 PUHE: "UUSI VANHUSPALVELULAKI
JA VANHUSNEUVOSTOTOIMINTA"
- 12.00 PUHE: "VANHUSTEN YKSINÄISYYS
JA YSTÄVÄPIIRITOIMINTA"
- 12.10 JELE-JUMPPAA
- 12.25 LUENTO: "LÄHEISYYS JA
KOSKETUS VOIMAVARANA"
- 13.00 PIRKKO MANNOLA
ESIINTYY ORKESTEREINEEN
- 14.00 PANEELIKESKUSTELU
- 15.00 SENIORITANSSIT
- 15.30 TUOLIJUMPPAA
- 15.45 KIITOSPUHE

Tervetuloa

vihtymään ilmaiseen ikäihmisille
ja kaikille aiheesta kiinnostuneille
suunnattuun messutapahtumaan!

Ilmainen linja-autokuljetus

Kauvatsa Gulf-huoltoasema 09.30 - 09.55 Sataedu-areena
Kokemäki Linja-autoasema 10.05 - 10.11 Sataedu-areena
Sataedu-areena 15.00 - 15.06 Kokemäki Linja-autoasema
Sataedu-areena 15.15 - 15.40 Kauvatsa Gulf-huoltoasema

Varaukset ja tiedustelut numerosta 040 488 3912

Pirkko Mannola

ja Yönkulkijat esiintyvät
messuilla kahdesti!

Lisäksi

Messupaikalla kahvio ja useita näytteilleasettajien
ja Sataedun opiskelijoiden toimipisteitä, joissa on
mahdollisuus testeihin, luoviin toimintoihin sekä
terveys-tietoiskuihin.

Messupaikka

SATAEDU-AREENA / PEIPOHJAN PALLOILUHALLI
SUORATIE 1, 32810 PEIPOHJA
HINTA: 0 € (TAI VAPAAEHTOINEN PÄÄSYMÄKSU)

Graafinen suunnittelu Juho Leppänen

LIITE 2: Käsiohjelma

VOIMAA
VANHUUTEEN
-MESSUT

LA 5.10.2013
KLO 10.00-16.00

Messupaikka

SATAEDU-AREENA / PEIPOHJAN PALLOILUHALLI
SUORATIE 1, 32810 PEIPOHJA
HINTA: 0 € (TAI VAPAAEHTOINEN PÄÄSYMAKSU)

Pirkko Mannola

*ja Yönkulkijat esiintyvät
messuilla kahdesti!*

Ohjelma

JUONTO: JUHANI MERIKALLIO

10.00	AVAUSPUHE	Harri Kivenmaa
10.05	JUHLAPUHE	Eija Kuokka
10.30	LUENTO: "ARKI HAASTAA JA HARJOITTA - LIIKKUMISEN HYÖDYT IKÄÄNTYESSÄ"	Anu Havas
11.00	PIRKKO MANNOLA ESIINTY ORKESTEREINEEN	
11.45	PUHE: "JUUSI VANHUSPALVELULAKI JA VANHUSNEUVOSTOTOIMINTA"	Ritva Kangassalo & Irma Roininen
12.00	PUHE: "VANHUSTEN YKSINÄISYYS JA YSTÄVÄPIIRITOIMINTA"	Krista Toivonen
12.10	JELE-JUMPPAA	Marko Nieminen
12.25	LUENTO: "LÄHEISYYS JA KOSKETUS VOIMAVARANA"	Leena Hannula
13.00	PIRKKO MANNOLA ESIINTY ORKESTEREINEEN	
14.00	PANEELIKESKUSTELU	
15.00	SENIORITANSSIT	
15.30	TUOLIJUMPPAA	Sanna Mikkola
15.45	KITOSPUHE	Juhani Merikallio

The floor plan shows a rectangular room. On the left side, there is a stage area with 11 numbered seats (1-11) and a table with 29 numbered chairs (13-29). The room is divided into several sections: 'Narikka' (top left), 'Kahvio' (top center), 'Esintymislava' (bottom center), and 'WC' (bottom right). There are also stairs and a door visible.

1. IKÄNSTITUUTTI
2. VAI RYHÄLOJUKITTAAT
3. ATTENDO OY
4. EHTRY
5. MUISTILUOTS: - ASIAINTUUTIA- JA TUUKESKUSVERKOSTO KOKEMÄEN KAUPUNGIN KOTIHOTO JA SOSIAALOHJAAJA
6. PALVELUKESKUS HENRIKHOVI
7. KOKEMÄEN KAUPUNGIN VAPAA-AIKAPALVELUT
8. SAVAEDUN SOSIAALI- JA TERVEYSALA: TERVETDEN EDISTÄMINEN
9. SAVAEDUN SOSIAALI- JA TERVEYSALA: TAIDE JA KULTTUURI
10. SAVAEDUN SOSIAALI- JA TERVEYSALA: TERVETÄ EDISTÄVÄ RAVINTO, LEPO JA UNI
11. HOITOTARVIKELIJE KARPALOPISTE
12. SAVAEDUN HIUS- JA KAUNEUDENHOITOALA
13. SAVAEDUN HIUS- JA KAUNEUDENHOITOALA
14. SAVAEDUN HIUS- JA KAUNEUDENHOITOALA
15. Satakunnan Vanhustuki ry
16. PRIZTECH / LIVING LAB -HANKE
17. SUPERLUOTO
18. YSTÄVÄPIIRI-TOIMINTA / VANHUSTYÖN KESKUSLUOTO
19. SAVAEDUN TEKSTILI-, VAATEUS- JA NARIKKA-ALA SEKA JUUSTOLAN KÄSITYÖLÄSET RY
20. TENA
21. EURAN PERUSTURVIA ESITTELEE PERHEHOITOA
22. HÄRMÄN KYLPYLÄ
23. KOKEMÄEN SOTAVETERAANIT RY
24. KOKEMÄEN TURVALLIUSPALVELU OY
25. KOKEMÄEN TERVEYSASEMA
26. KOKEMÄEN SEURAKUNTA
27. Satakunnan Iäkkövämmäiset ry
28. PALAUTEENANTOPISTE
29. PALAUTEENANTOPISTE

Käsiohjelman keskiaukeama

Hyvät messuvieraat!

Voimaa vanhuuteen -messujen tausta-ajatuksena on alusta asti ollut ikään-tyvän väestön erityinen huomiointi ja kaikkien järjestäjien arvostuksen osoittaminen iäkkäämpää väestöä kohtaan.

Päämääränämme on ollut järjestää ikäihmisten lisäksi kaikille aiheesta kiinnostuneille tapahtuma, jossa voisi viihtymisen ohella saada tietoa palveluista ja erilaisista tukimuodoista. Kokemäki on mukana Ikäinstituutin Voimaa vanhuuteen -ohjelmassa, jolla haetaan ja juurrutetaan hyviä toimintatapoja ja -malleja iäkkäiden ihmisten liikuntaan ja siten mahdollistetaan hyvää toimintakykyä ja hyvää vanhenemista.

Jotta mahdollisimman moni kiinnostunut pääsisi paikalle, halusimme pitää tapahtuman loppuun asti pääsymaksuttomana ja järjestää myös ilmaisen

edestakaisen kuljetuksen Kouvatsalta ja Kokemäen keskustasta tapahtumapaikalle. Tulevaisuudessa resurssien vähentyessä vastaavanlaisten tapausten järjestäminen tulee kuitenkin entisestään hankaloitumaan, minkä vuoksi voitte tukea ikäihmisten hyvinvointiin suunnattua toimintaa "maksamalla" vapaaehtoisen sisäänpääsymaksun nariikkapaikalla.

Haluan vielä kiittää kaikkia messuprojektiin osallistuneita ja sitä tukeneita: Kokemäen kaupunkia ja Sataedua sekä heidän edustajiaan, Ikäinstituuttia, esiintyjä, juontajaa, näytteilleasettajia, talkooväkeä ja jokaista kannustanutta ystävääni ja läheistäni sekä tietenkin tapahtuman sponsoreita, jotka edesauttoivat tapahtuman toteuttamisessa.

Tervetuloa nauttimaan ja oppimaan!

Tapahtuman tukijat:

Attendo
Hoitoa sinua kuunnellen

 Huittisten
Säästöpankki
Auttaa aina.

 KOKEMÄEN
SÄHKÖ OY
virtaa paikallisesti

AGRI **MARKET**

AVENGER
records

STARCKE
PROTECTION BY DESIGN.

Risteen
KIRJAPAINO

 SATAEDU

Käsiohjelman takasivu

Käsiohjelman graafinen suunnittelu Juho Leppänen, tekstit Janne Sivonen

LIITE 3: Lehti-ilmoitus

TAPAHTUMAT JA MESSUT

**VOIMAA
VANHUUTEEN
-MESSUT**

LA 5.10.2013 KLO 10.00–16.00
SATAEDU-AREENA / PEIPOHJAN PALLOILUHALLI
SUORATIE 1, 32800 KOKEMÄKI

Messuilla on erilaisia esityksiä, mm. Pirkko Mannola orkestereineen, puheita ja luentoja, liikunnallisia ohjelma-numeroita sekä useita näytteilleasettajien ja opiskelijoiden toimipisteitä, joissa on mahdollisuus testeihin, luoviin toimintoihin sekä terveystietoiskuihin.

Ilmaisen tilaisuuden juontaa toimittaja Juhani Merikallio

Graafinen suunnittelu Juho Leppänen

LIITE 4: Lehtijutut

Näyttävä avaus Vanhustenviikolle

Jussi Rakkolainen
jussi.rakkolainen@ilmamedia.fi

Ensi viikolla vietettävä Vanhustenviikko saa Kokemäellä näyttävän avauksen jo ensi lauantaina. Tuolloin Peipohjan palloiluhallilla järjestetään ikäihmisille tarkoitettua Voimaa vanhuuteen -messut.

– Kohderyhmä on ikäihmiset, mutta se koetaan eritavoilla. Ovelta ei kysytä papereita, naurahtavat messupäällikkö **Janne Sivonen** ja Kokemäen vanhuspalvelupäällikkö **Kirsi-Marja Polo**.

Messuilla on monenlaista ohjelmaa, näytteilleasettajien lisäksi Sataedun opiskelijat muun muassa tekevät erilaisia mittauksia.

Yhteensä näytteilleasettajia tulee yli 20.

Tapahtumassa esiintyy laulaja, vuoden 1958 Miss Suomi **Pirkko Mannola**, jonka lisäksi ohjelmaan kuuluu Jele-jumppaa, senioritanssit, puheenvuoroja sekä paneelikeskustelu teemalla Sellaista elämä on.

Messut juontaa **Juhani Merikallio**.

Kirsi-Marja Polo ja Janne Sivonen ovat todella tyytyväisiä, jos Voimaa vanhuuteen -messut keräävät tuhat kävijää.

Tavoitteena messuilla on hyvinvoinnin lisääminen. Osa sitä on liikkuminen ja sen hyödyt, mutta messuilla pyritään huomiomaan myös psyykkiset ja sosiaaliset voimavarat, Sivonen kertoo.

Messut ovat Diak Porissa opiskelevan kokemäkeläisen opinnäytetyö.

– Tapahtuma on ilmainen, jotta kaikki voivat osallistua siihen. Lisäksi messuille järjestetään edestakainen linja-autokuljetus Kauvatsalta ja Kokemäen keskustasta.

Voimaa vanhuuteen -messut järjestetään Peipohjan palloiluhallilla lauantaina 5. lokakuuta kello 10 alkaen. Kuljetuksen voi varata 3. lokakuuta saakka numerosta 040-488 3912.

Näyttävä avaus Vanhustenviikolle -lehtijuttu, Sydän-Satakunta 30.9.2013 Jussi Rakkolainen

Voimaa vanhuuteen lauantaina

Vanhustenviikko avataan Kokemäellä jo lauantaina, kun Peipohjan palloiluhallilla järjestetään Voimaa vanhuuteen -messut.

Messuilla esiintyy muun muassa **Pirkko Mannola**. Ohjelmaan kuuluu myös jumppaa, senioritanssia, luteritoja ja paneelikeskustelu.

Kaupungin lisäksi järjestelyihin osallistuu muun muassa Sataedu, jonka opiskelijat tekevät kävijöille testejä.

Messut järjestetään lauantaina 5. lokakuuta kello 10–16.

Tapahtumaan on vapaa pääsy.

Voimaa vanhuuteen lauantaina, Jokilaakso 3.10.2013

LIITE 5: Lista messuosastoista

1. Ikäinstituutti
2. VAY ry:n Iloliikuttajat
3. Attendo Oy
4. Ehkäisevä päihdetyö EHYT ry
5. Muistiluotsi – asiantuntija- ja tukikeskusverkosto
6. Kokemäen kaupungin kotihoito ja sosiaaliohjaaja
7. Palvelukeskus Henrikinhovi
8. Kokemäen kaupungin vapaa-aikapalvelut
9. Sataedun sosiaali- ja terveysala: Terveysten edistäminen
10. Sataedun Sosiaali- ja terveysala: Taide ja kulttuuri
11. Sataedun Sosiaali- ja terveysala: Terveyttä edistävä ravinto, lepo ja uni
12. Hoitotarvikeliike Karpalopiste
13. Sataedun hius- ja kauneudenhoitoala
14. Sataedun hius- ja kauneudenhoitoala
15. Satakunnan Vanhustuki ry
16. Prizztech / Living Lab –hanke
17. Superliitto
18. Ystäväpiiri-toiminta / Vanhustyön keskusliitto
19. Sataedun tekstiili-, vaatetus- ja nahka-ala sekä Juustolan Käsityöläiset ry
20. Tena

21. Euran perusturva esittelee perhehoitoa
22. Härmän kylpylä
23. Kokemäen Sotaveteraanit ry
24. Kokemäen Turvallisuuspalvelu Oy
25. Kokemäen terveysasema
26. Kokemäen seurakunta
27. Satakunnan Näkövammaiset ry
28. Palautteenantopiste
29. Palautteenantopiste

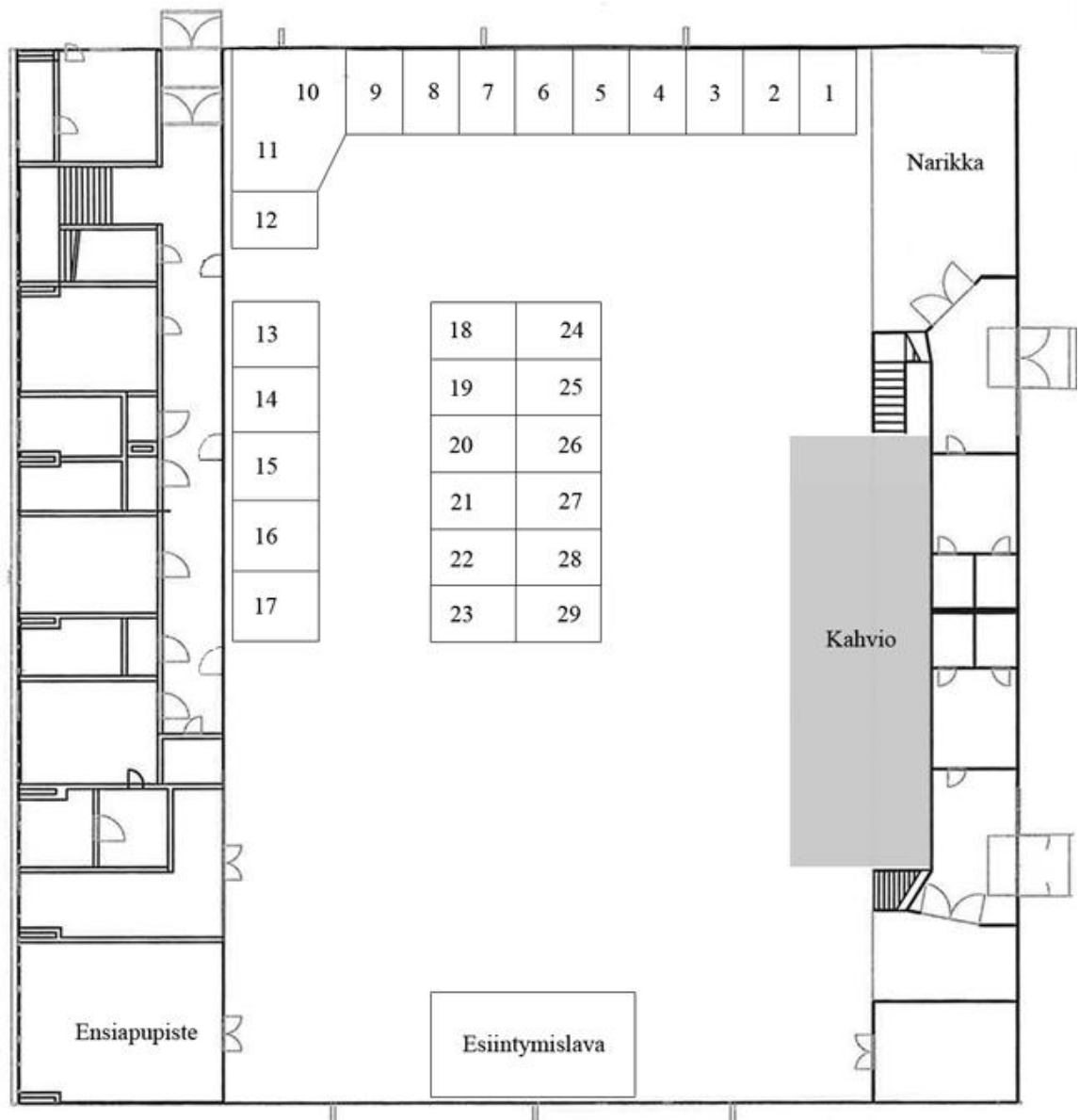
LIITE 6: Ruokaliput

LIITE 7: Opaskyltti

LIITE 8: Messualueen kartta

LIITE 9: Kyselylomake messuvieraille

Voimaa vanhuuteen -messut 5.10.2013

LAATUKYSELY

Minkä arvosanan (4–10) antaisit tapahtumalle? _____

Mitä pitäisi olla toisin, että antaisit yhden numeron paremman arvosanan?

Mitkä asiat messuilla miellyttivät eniten?

Vapaa sana: _____

Ikäsi (ympyröi): Alle 65 vuotta / 65 vuotta / Yli 65 vuotta

=====

Voimaa vanhuuteen -messut 5.10.2013

LAATUKYSELY

Minkä arvosanan (4–10) antaisit tapahtumalle? _____

Mitä pitäisi olla toisin, että antaisit yhden numeron paremman arvosanan?

Mitkä asiat messuilla miellyttivät eniten?

Vapaa sana: _____

Ikäsi (ympyröi): Alle 65 vuotta / 65 vuotta / Yli 65 vuotta

=====

Voimaa vanhuuteen -messut 5.10.2013

LAATUKYSELY

Minkä arvosanan (4–10) antaisit tapahtumalle? _____

Mitä pitäisi olla toisin, että antaisit yhden numeron paremman arvosanan?

Mitkä asiat messuilla miellyttivät eniten?

Vapaa sana: _____

Ikäsi (ympyröi): Alle 65 vuotta / 65 vuotta / Yli 65 vuotta

=====

LIITE 10: Kyselylomake yhteistyöntekijöille

Voimaa vanhuuteen -messut 5.10.2013

TAPAHTUMAN ARVIOINTI

Tutki messualuetta, sen antia ja tapahtuman kulkua ja palauta arviointilomakkeesi palautteenantopisteessä olevaan näytteilleasettajien ja opiskelijoiden palautelaatikkoon.

Ympyröi, kenen näkökulmasta annat palautetta: Näytteilleasettaja / opiskelija / esiintyjä / muu yhteistyötaho

1. Koetko tapahtuman sisällön tarkoituksenmukaiseksi? Palveliko tapahtuma todella sen kohderyhmää?

2. Miten messuvieraiden eri tarpeita olisi pitänyt huomioida paremmin? Mitä messuilta jäi uupumaan?

3. Oletko tyytyväinen järjestelyihin? Mitä olisi pitänyt olla toisin?

4. Koitko saavasi tarpeeksi ennakkotietoa messuista? Saitko messupaikalla riittävät toimintaohjeet?

5. Mikä messuilla oli erityisen hyvää?

6. Minkä arvosanan (4–10) antaisit tapahtumalle? _____

7. Muuta: _____
-

Kiitos vastauksistasi!